

Aydın Yılmaz-Mehmet Güven

Kerem Altan 23.03.2009

Tüm takım olası bir mağlubiyetin ardından başlarına gelebilecekleri tahmin etmiş gibi başladı maça. İlk dakikalarda bu maçı hem de iyi bir oyun sonrasında kazanacak gibi gözüküyordu sarı-kırmızılılar. En azından benim sarı-kırmızı bakan gözlerim görmek istediğini görüyordu. Emre Aşık ve Ümit Karan dışında kadroyu korumuştı Bülent Korkmaz. Sadece Kewell alışık olduğu yere dönmüştü, onun yerini de Emre Aşık dolduruyordu. Herhalde tecrübeli stoperin bu yaşına kadar acaba Kewell'ın boşluğunu doldurabilir miyim gibi bir kaygısı olmamıştır.

İlk 20 dakika sonrasında biraz da karşısında hafta arasında mağlup olduğu Hamburg'dan daha istekli dolayısıyla da daha dirençli bir takım bulmanın zorluğu sarı-kırmızılıların maça olan konsantrasyonunu oldukça etkiledi. Kazanmak istiyorlar ama bunu nasıl yapabilecekleri konusunda maçtan önce kenardan isabetli taktikleri alamamış gibiydiler.

Art arda yapılacak ve rakibi bunaltacak ataklar yerine arada sırada yan toplanla gol aramaya çalışmak bir sonuç getirmedi sarı-kırmızılılara. Galatasaray için olumlu görünen tek şey rakibe de önemli bir pozisyon vermemeleri idi.

En azından maç hala golsüz berabereydi.

İkinci yarı da aynı tempoda başladı. Galatasaray biraz daha ayağa oynar gibiydi ama Eskişehir Ali Sami Yen'den puanla dönmeye kararlı gözüküyordu.

Kırmızı-siyahlıların on kişi kalması da etkilemedi sarı-kırmızılıları. Yine rakip kalede hiçbir tehlike yaratmayan sözde ataklar geliştirmeye çalıştı Bülent Korkmaz'ın öğrencileri. Bu arada en beklenmeyen şey oldu ve on kişi kalan Eskişehir bir gol buldu. Öte yandan Kewell kenara geliyordu ve Lincoln'ü yedek kulübesinde cezalandırılıyordu. Ceza kime kesildi belli değil. Maç sonrası bir tek Arda'yı alkışlayan taraftarlara olsa gerek.

Ama beni golden daha fazla yıkan da o golü Mehmet Güvenler'le ya da Aydın Yılmazlar'la çıkarmaya çalışmak oldu.

Bu maçı daha fazla yazmak istemiyorum...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devler Ligi devaynasını kırdı

Kerem Altan 27.08.2011

Aman Allah'ım yine herkes Türk düşmanı, yine etrafımız bizi yıpratmaya çalışan "şahıs ve kurumlarla" çevrili... Yine bolca "Biz bize yeteriz" babalanmaları...

UEFA'nın Fenerbahçe'yi Şampiyonlar Ligi'nden men etmesi sadece gerçeklere ısrarla gözlerini kapatanları çileden çıkardı. Oysa daha şike skandalı patlak verdiğiinde bunların olacağı belliydi. Çünkü UEFA'nın da ısrarla vurguladığı gibi şike skandalında adı geçenlerin mahkeme tarafından tutuklanmalarına karar verilmesi bile bu işin temiz ve adaletli bir şekilde yürümesini isteyenler için yeterliydi.

Karar açıklandıktan sonra Fenerbahçe cephesinde fırtınalar koptu. Olayları "Türkiye'ye hakaret" olarak bile algılamaktan çekinmedi sarı-lacivertli takımın yöneticileri. Sanki Fenerbahçe'nin yerine Şampiyonlar Ligi'ne katılmaya hak kazanan takım başka bir ülkenin takımıymış gibi. Sanki Trabzonspor Pontus Cumhuriyeti'ni temsil ediyormuş gibi... Hatta **bir ara Ali Koç'un, açıklamasının ortasında İstiklal Marşı'nı söylemeye başlayacağından çekindim...** Bilirsiniz marşları severiz.

Aslında bu tepkilere de çok şaşırarak gerekir. Çünkü **bu topraklarda yaşayanların huyudur bu. Hiçbir zaman onlar yanlış yapmamıştır, yapmışlarsa da mutlaka ama mutlaka onları bu yanlış yapmaya bazı özel koşullar itmiştir..** En iyi onlardır, en güçlü onlardır, bütün dünya onlara karşıdır ve mutlaka onları yıpratma çabalarıdır tüm yapılanlar.. En etkili silahlarını kullanmak zorunda bırakılırlarsa da o sihirli soruyu sorarlar; "Neden şimdi?"

Neyse ki artık dünya var... Bu yaşananlar on yıl önce yaşansaydı yine "biz bize yeterdik" ve her şeyin üstünü kapatır yolumuza devam ederdik.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şüpheli paranoya

Kerem Altan 05.09.2011

Kazakistan maçından önce bir basın toplantısı düzenleyen A Milli Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink, hem milli takımın gruptaki şansıya hem de yaşanan şike skandalının oyuncular üzerindeki etkisiyle ilgili uzun bir konuşma yaptı. Fakat Hollandalı teknik adam bir de laf arasında şöyle bir söz söyledi; 'Başkalarını suçlamadan önce kendimizi suçlamalıyız'

Guus Hiddink yıllar önce Türk futbolu ve Türklerle tanıştığında çabucak unutmak istediği bir tecrübe yaşamıştı aslında. Hollandalı teknik adam Fenerbahçe ile anlaştığında henüz 44 yaşındaydı. PSV Eindhoven ile önemli başarılar kazandıktan sonra (ki bu başarıların arasında kulübün kazandığı ilk Avrupa kupası da bulunuyor) 1990 yılında sarı-lacivertlilerin teklifini kabul edip kendisi için çok ilginç geçecek bir maceraya atılmıştı.

Sonra Fenerbahçe bir Aydınspor felaketi yaşadı ve Guus Hiddink neredeyse tekme tokat kovuldu takımdan. Dansözlerle pusu kurup fotoğrafını çektiler, futbolun f'sinden anlamadığını söylediler, yerin dibine batırıp batırıp çıkardılar. Sonra ne oldu? Aradan yaklaşık 20 yıl geçtikten sonra neredeyse yalvararak 'Abi gel şu milli takımı bir kurtar Allah aşkına' diyerek, önüne servetler dökerek buralara getirdik yine adamı.

O noktadan bu noktaya nasıl gelindi peki? Hiddink o günden sonra çok çalışarak dünyanın en iyi teknik direktörlerinden biri mi oldu? Belki... Belki de o zaten dünyanın sayılı teknik adamlarından biri olacaktı ve Türkiye macerası onun için küçük bir kazaydı sadece. Belki de geçen gün basın toplantısında söylediğini yaptı Hiddink ve başkalarını suçlamadan önce kendisini suçlamayı kendisinden şüphelenmeyi başardı.

Aslında Hiddink gibi daha birçok örnek var... Mesela Joachim Löw. O da bir şeyden anlamıyor diye hakaretler arasında terk etti buraları. Sonra ne oldu? Kendisi uzun yıllardır Alman Milli Takımı'nın başında ve turnuva performanslarına bakınca da yakın bir zamanda önemli bir başarı elde edebilecek bir takım yarattı. Sabırla ve özenle.

Şimdi sadece bu iki örneğe bakarak bile Türk toplumundaki o hayati sakatlığın izleri çok rahat görülebilir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kurtuluş Savaşı?

Kerem Altan 13.09.2011

"Yeni çıkacak şiddet yasasında yöneticilere ağır cezaların verilmesini istiyoruz."

Bu sözler Fenerbahçe Asbaşkanı Şekip Mosturoğlu'na ait. Kendisi, –çıkan haberlerde yöneticilerin de hiçbir rahatsızlık duymadan itiraf ettiği gibi–, sporda şiddet yasasını okuyan tek kişi, tüm kulüp başkanları ve yöneticileri arasında. Bahsedilen yasa, eski Kulüpler Birliği Başkanı Aziz Yıldırım'ın her bir kulüp başkanını tek tek konuşarak ikna ettikten sonra Meclis'ten geçen yasa. Bu yasanın bazı maddeleri şike ve teşvik konusunda kulüp başkanları, yöneticileri ve kulüpler için çok ağır yaptırımlar içeriyor. Tıpkı Mosturoğlu'nun basın toplantısında istediği gibi.

Yasa 14 Nisan 2011 tarihinde Meclis'ten geçti. Ondan sonra da kimsenin beklemediği bir anda odak noktası Fenerbahçe olan şike skandalı patlak verdi. Bağırış çağırış, gözyaşları, kavgalar, tehditler, meydan okumalar, yalanlar arasında yine Türk işi bir süreçten geçilip bugünlere gelindi. Lig başladı, herkes yine görev yerini aldı.

Bu arada geçtiğimiz hafta, artık güvenilirliğinden hemen hemen herkesin şüphelendiği Kulüpler Birliği, Federasyon'un ve siyasi partilerin kapısını çalarak yasanın bazı maddelerinin değiştirilmesini talep etti; ve bu sırada da Kulüpler Birliği'nin üyeleri daha önce Meclis'ten geçmesini istedikleri yasaı hiç okumadıklarını itiraf ettiler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Temelsizsiniz

Kerem Altan 11.10.2011

Temelleri çok sağlam olmayan bir ülkeyiz. Bu her alanda böyle. Cumhuriyet'in ilanı da dahil olmak üzere her bir şeyi yarım yamalak ama doğru ve tam olduğundan oldukça emin bir şekilde, bol bol içi boş övgülerle inşa ettiğimizi zannettik ama özellikle globalleşme süreci başladıktan sonra foyamız iyice ortaya çıkmaya başladı.

Ne binaların temeli sağlam oldu bu ülkede, ne siyasi sistemin, ne eğitim sisteminin, ne ekonominin, ne sanatın, ne de mizahın...

Bu eksiklikler gelip geçici başarılar yaşamamıza engel olmadı ama sürekli zirveye oynayan ve herhangi bir alanda ağırlığı olan ve sözü geçen taraf olmamıza da yetmedi. Dolayısıyla da hiç ciddiye alınmadık. Zaten bu toplumun dünyaya karşı bu kadar gergin olmasının önemli nedenlerinden birisi de her gün içi boş övgülerle beyni yıkansa da içten içe çoğu konuda ciddiye alınmadığını ve küçük görüldüğünün farkında olması.

Futbolda da aynı sorunu yaşadık. Mahalle aralarında oynanan maçlarda döktürmenin hem yeşil sahalarda bu mücadeleyi vermeye, hem de eğer bu spor dalında profesyonel anlamda yer alınmamışsa oturduğumuz yerden ahkam kesmeye (birazdan yapacağım gibi) yetip de artacağını zannettik. Ve çoğu zaman olduğu gibi yine yanıldık.

Belki Pele'den veya Maradona'dan daha yetenekli olmayan ama futbol oyununu, futbolun bu iki efsane isminden çok daha iyi kavrayan, okuyan, bilen ve aktarabilen, dolayısıyla da 30 yıl önce futbolla ilgili yaptığı tesbitlerin bugün Barcelona takımında vücut bulmasıyla bir anlamda bu sporun Steve Jobs'u sayılabilecek Johann Cruyff, yerleştirmek istediği total futbol anlayışının unsurlarını anlatırken şunları söylüyor: "Bence herkes sahada tüm farklı pozisyonlarda oynayabilmeli. Bir forvet olarak gerekli bir durumda sol bekte oynamam istenirse, bir sol bekin tüm yapabildiklerini yapabilmeliyim.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ekşisözlük ve iki yüz

Kerem Altan 23.11.2011

Korkmayın konumuz *Hürriyet*'in dört yüzü değil. Ama emin olun ki o dört yüzden daha ilgi çekici.

Daha önce, *Penguen* dergisinde çizdiği karikatür nedeniyle hakkında bir yıla kadar hapis istemiyle dava açılan Bahadır Baruter konusunda da aynı gerginlik yaşanmıştı ülke gündeminde. Baruter'in çizdiği karikatürde, "Allah yok, din yalan" yazıyordu. Biraz, 'inançları kuvvetli' kesimi rahatsız etmek için oraya yazılmış, çok da orijinal olmayan bir 'iddiaydı' bana kalırsa. Şimdi de bu karikatür olayına benzer bir hadise *Ekşisözlük* üzerinden devam ediyor.

Konu, *Ekşisözlük*'te, dinle ilgili, 'inançları rencide edecek' birtakım yazıların yazılmış olması bu defa da...

Bu yazılarla ilgili anlamsız tepkilerini çok tartmadan gösteren kesim ise *Ekşisözlük*'ün derhal ama "çok derhal" kapatılması için kampanya başlatmayı uygun gördü ve benim gördüğüm kadarıyla oldukça da destek buldu.

Aklıma gelen birçok sorudan ilkin ve sanırım en haklısını sormak istiyorum... Çok basit bir soru bu: Ne hakla?

Çok sinirlenmişsinizdir, inancınızla, 'kutsal değerlerinizle' dalga geçilmesi sizi çok üzmüştür. **İsterseniz ve uğraşmaya zamanınız varsa gider dava açarsınız. Hukukun veya demokrasinin ama en önemlisi insanın her şeyden önemli ve üstün olduğu bir yerde yaşıyorsanız zaten o mahkemeden de başınız önde ayrılırsınız.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Etkisiz tepki

Kerem Altan 08.02.2012

Dikkat edin etkilerim.

Hem de çok kötü etkilerim.

Etkileyici biriyim çünkü.

Ne kadar etkileyici olduğumu önceki günlerde art arda girdiğim altı davadan sonra bir kere daha gördüm.

Davaların tümü 3 temmuzda başlayan Türk futbolundaki şike skandalıyla ilgiliydi. Ve birçoğu da Fenerbahçe Başkanı Aziz Yıldırım tarafından açılmıştı. Kalanlar ise Fenerbahçe yöneticileri Şekip Mosturoğlu ve İlhan Ekşioğlu tarafından.

Suçlamalar, yaptığım haberlerle milyonları ilgilendiren şike davasında yargıyı etkilediğim yönündeydi. Hâlbuki yayımlanan haberler soruşturma dosyasına konmuş resmî belgelerdi. Yani ben yazsam da yazmasam da yetkililerin zaten detaylı bir şekilde inceleyeceği belgelerdi.

Ama savcıya göre, o belgeleri okuyunca etkilenmeyecek olanlar ben yazınca etkileneceklerdi.

Peki, o zaman şunu da sormak gerekmiyor mu; Fenerbahçe Kulübü'nün üst düzey yöneticilerinin birçoğunun ve özellikle şike operasyonundaki en önemli şüpheli olan ve örgüt liderliğiyle suçlanan Aziz Yıldırım'ın her hafta gazetelere verdikleri röportajlar, etrafa savurdukları tehditler, oralara buralara yolladıkları mektuplar, kendilerini ve kulüplerini kamuoyu önünde aklamak için devreye soktukları isimlerin çabaları yargıyı en az benim kadar etkilemiyor mu?

Hayır, etkilemiyor.

Ben etkiliyorum.

Çünkü ben etkileyiciyim.

Savcı beni etkileyici buluyor.

Benim gibi düşünenler de görüşlerini söylüyor, onlar gibi düşünenler de görüşlerini söylüyor, herkesin görüşlerini özgürce söylediği bir yerde niye “birisi” diğerlerinden daha etkileyici olsun?

Böyle bir tartışma neden kamuoyunun her şeyi açıkça görmesine yardımcı olmasın da sadece yargıyı etkilesin?

Tabii, taraflardan birini susturmak isterseniz, “bu etkili, diğerleri etkisiz” der, davaları açarsınız.

Hâlbuki kim etkili kim etkisiz gibi çarpıtmaları bırakıp, kim gerçekleri söylüyor, kim söylemiyor diye baksak, yalan var mı yok mu onu anlasak, gerçekleri ortaya çıkarsak, daha iyi değil mi?

Gerçekleri değil, gerçeklerin içine saklanacağı bir sessizliği istiyorlar sanki.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ve kazanan...

Kerem Altan 16.02.2012

Herkesin elinde bir Rubik küpü, bir yandan meraklı gözlerle elindeki odaklanmış hesaplar kitaplar yapıyor bir yandan da gözlerini hafif sağa sola kaydırıp etraftakilerin elindekiyle ne yapmaya çalıştığını anlamaya çabılıyor. Ama kimse henüz renkleri hizaya sokabilmiş değil.

Ben de son yaşanan MİT kriziyle ilgili kafayı epey bir yordum. Boşuna bir yorgunluk oldu. Çünkü bir sonuca varamadım. O yüzden ben de olayın şimdiye kadar ortaya çıkardığı sonuçlardan bin kanaate vardım.

Ortada bir karmaşanın, güçler çatışmasının, güç gösterilerinin olduğu, perde arkasında birçok oyunun döndüğü çok açık. Fakat ortada sadece iki güç varmış gibi davranmak da biraz fazla kolaya kaçmak olur bence. Çünkü henüz ne olup bittiğini tam anlayamamış olsak da bu süreçte en fazla ellerini ovuşturarak kesimin Ergenekoncuların, statükocuların, vesayetçilerin ya da nasıl adlandırıyorsanız işte onların olduğunu görmek, olayların çıkış noktasıyla ilgili insanın aklına birtakım şüpheler getiriyor.

MİT krizi patlar patlamaz “cemaat-hükümet arasında çatışma var” aksiyon-korku filmlerinin sonuncusu –ama kabul etmek gerekir ki en etkili– vizyona girdi. Bilindiği gibi son alışkanlık, yaşanan her şeyi kamuoyuna cemaat-hükümet kavgası olarak algılatmak. Mesela şike hikâyesinde veya zaman zaman gündeme gelen başkanlık sistemiyle ilgili yaşananlarda olduğu gibi... Hâlâ da tartışılan her şeyden çok bu konu. Ortalık günlerdir “böyle bir şey söz konusu değil, biz birbirimizi seviyoruz, ayrılacak da beraberiz” yazılarından geçilmiyor. Hem ayrılacaklar, hem beraberler, aşk nelere kadir değil ki...

Ardından, daha kimse ne olduğunu anlayamadan, ülkeyi düzlüğe çıkartacak esas sorunumuz bulunmuş gibi bazı çevrelerden hemen “kaldırın özel mahkemeleri, böyle şey olmaz dememiş miydik” gibi sesler yükselmeye başladı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Temel değişiyor

Kerem Altan 23.02.2012

Ülke olarak tamamen katatonik bir vaziyette gözlerimizi boşluğa diktiğimiz şu günlerde belki de en olumlu şey Milli Eğitim Bakanlığı’nın eğitim sistemine getirmeye başladığı ve ne mutlu ki devamının da geleceğinin somut örneklerini gördüğümüz yenilikler.

İnsanı gelecek konusunda heveslendiren yenilikler bunlar.

Bütün bu MİT krizi, şike davası, Başbakan'ın sağlık durumu, Cumhurbaşkanlığı seçimi ve Ortadoğu'da her gün gittikçe artan savaş sesleri gibi "çok önemli" konuların gölgesinde kalsa da ilerisi için umut veren gelişmeler Türkiye'deki eğitim sisteminde yaşanıyor.

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın bakanlık dağılımındaki başarısızlığını (Gençlik ve Spor Bakanı, İçişleri Bakanı gibi), birkaç gerçekten başarılı bakanla birlikte bir ölçüde kapatabilmeyi başarıyor Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer.

Gelecek için umut vermesi önemli çünkü artık anlaşıldı ki o taraftan veya bu taraftan veya şu taraftan kim gelirse gelsin gerçek dertlerimizi daha uzunca bir süre çözemeyecek. Demokrasi hayalleri bir zaman daha "yol kazaları"na uğrayacak.

Çocukluğumdan beri bizim demokrasinin sürekli bir "yol kazası" yaşayıp durması, "şoförlerin mi beceriksiz olduğunu yoksa arabanın mı artık ciddi bir bakıma girmesi gerektiğini gösterir" konusu uzun uzun tartışılır ama Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'in göreve geldiği günden beri eğitim sistemimizin uluslararası standartlara ulaşması için birçok yeniliğe imza atması ve eğitime demokrasiyi getirme çabaları en azından ileride yol kazaları konusunda daha bilinçli ve daha dikkatli olacağımız ihtimalini güçlendiriyor.

Bugüne kadar tek tip "insan" yetiştirmeyi amaçlamış sistemi terk ederek özgür düşünceli bireyler yetiştirmeyi görev edinen Dinçer geçtiğimiz günlerde *Bugün* gazetesinden Seda Şimşek'e verdiği röportajda "Sorunları, çocuklarımızı askerî disiplinle yetiştirerek çözemeyiz" diyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Müthiş kurtarış

Kerem Altan 01.03.2012

 Müthiş kurtarış Her defasında "bundan daha kötüsü olamaz artık" diyorum ama her defasında çok fena yanıliyorum.

Yine yanıldım çünkü Mehmet Ali Aydınlar "skandal"ından sonra, çoktan batmış hatta yerin dibine girmiş olduğu bir türlü kabullenilemeyen Türk futbolunu "kurtarmak" adına eski Beşiktaş Başkanı Yıldırım Demirören Türkiye Futbol Federasyonu'nun başına getirildi.

Aslında kurtarmak filli tamamen yanlış değil. **Yeni Federasyon Başkanımız Yıldırım Demirören tabii ki kurtaracak. Ama beklendiği gibi Türk futbolunu değil;** (hâlâ böyle bir beklenti içinde olan var mı ondan da çok emin değilim) **tam tersine Türk futbolunun çürümesine yol açan, şike davasıyla birlikte kesinlikle yeterli olmasa da önemli bir darbe alan sistemi kurtarmaya, diriltmeye geldi Demirören.** Gelirken de, benim de katıldığım toplantıda bu sürece hiçbir şekilde dâhil olmayacaklarını açıklayan Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç'ın da Anadolu kulüplerini çeşitli imkânlar sunarak ikna etmesiyle hükümetin de desteğini aldı Federasyon Başkanı. Ve **işin korkunç tarafı da futbolu öldürerek sistemi "kurtaracak" gibi gözüküyor.** Ne de olsa yapılanlar yapılacakların teminatıdır.

O kadar emeğine, hizmetine rağmen Fenerbahçe Kulübü'ne ağzıyla kuş tutsa bile hayatı boyunca başkan olamayacağı şu anda şike davasında sanık olan Aziz Yıldırım tarafından herkesin gözü önünde ilan edilen Mehmet Ali Aydınlar Federasyon Başkanı olduğu süre içerisinde üzerine düşeni yaptı ve gitti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bedel

Kerem Altan 08.03.2012

Filmin en heyecanlı yerlerinden birindeyiz.

Zaten dikkatli ve umutlu izleyiciler bir gün bu sahnelerin çekilmesini, arkalarına yaslanıp "hesap günü"nü yine aynı dikkat ve umutla –kendi adıma itiraf etmekte bir sakınca görmüyorum, biraz da keyifle– izlemeyi bekliyorlardı.

Bölümün ismi **"Medyada 28 Şubat hesaplaşması"**...

Oyuncular malum. Ekranın önündekilerin ne yaptıklarını çok iyi bildiği ama sadece izleyici olduklarından dolayı senaryoya müdahale edemedikleri için bağırılarına taş basarak, tırnaklarını yiyerek izledikleri sahte **"kahramanlar"**.

Ama roller değişti. Film ilerledikçe güçlerini ve etkilerini kaybetmeye başladılar o zamanların sahte **"esas oğlanları"**. Tanrı rolüne o kadar kaptırdılar ki kendilerini sonunda gerçeğini kızdırmayı başardılar. **Ve şimdi iş bedel ödemeye geldi.**

Küçük yaşlardan beri önemli "bir büyüğüm" bana yaptığımız her şeyin bir bedeli olduğunu anlatıp durdu ve bu bedeli önce mi yoksa sonra mı ödemem gerektiği konusunda çok dikkatli karar vermeme tavsiye etti. Karınca ve ağustosböceğinin başından geçenlerden bir farkı yoktu tabii ki bu tavsiyenin ama o söyleyince ister istemez daha bir başka akılda kalıyordu verilmek istenen hayat dersi. Zaman zaman uyudum bu sihirli tavsiyeye, zaman zaman da pişman olacağımı bile bile uyamadım.

Genelde "bedeli sonra öderiz" demeye yatkınsızdır. Korkaklığımız, umursamazlığımız, kurnazlığımız ve kendimize tam olarak nereden geldiği belli olmayan güvenimizden dolayı yaptıklarımızın bir bedeli olmayacağını düşünürüz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bozukluk

Kerem Altan 15.03.2012

Önceki gün **Ahmet Şık** ve **Nedim Şener** ile birlikte dört gazetecinin tutuksuz yargılanmak üzere tahliye olmalarına karar verilen **ODATV** davası duruşmasında **Soner Yalçın** elinde **Taraf** gazetesiyle hâkime derdini anlatmaya çalışmış.

Stratfor belgelerine dayandırılarak verdiğimiz bir haberi gösterip, "Tutuklanmamızın ardında Gülen Cemaati var. **Taraf** taki haber de bunu doğruluyor" demiş, **Taraf** tan çok da hoşlanmadığı bilinen **Soner Yalçın**.

Ve geçtiğimiz hafta, zamanında **Taraf**a etmediği hakaret kalmayan *Milliyet* gazetesi yazarı **Melih Aşık** ise yine gazetemizde yayımlanan **Stratfor** belgelerini referans gösterip hükümete yükleniyordu tıpkı yine **Taraf**tan hiç hoşlanmadığını yazılarını takip edenlerin bildiği *Hürriyet* gazetesinden **Mehmet Yakup Yılmaz**’ın ve *Vatan*’dan **Can Ataklı**’nın yaptığı gibi.

Bu örneklerin ortak özelliği, onların şanlı Türk ordusunun foyalarını ortaya çıkarmaya başladığımızda bizi **“vatan haini, bölücü, dış mihrakların maşası ve Atatürk düşmanı”** olarak etiketlemeye çalışmalarıydı.

Biz o darbe planlarını, AKP hükümetini ortadan kaldırma çabalarını, lahika gibi demokrasiye en büyük darbeyi vuracak planları onların iddia ettiği gibi “hainliğimizden” değil, aksine bu ülkenin vatandaşları insanca, kendi özgür iradeleriyle yaşayabilsinler artık diye **birçok şeyi göze alarak yayımlamıştık**.

Ve o zamanlar da şimdi **Stratfor** belgelerini yayımlıyoruz diye etmedik küfür bırakmayan kalemler saygı durumunda göğüslerini gere gere alkışlıyorlardı bizi.

Bugünlerde ise eskiden bizi alkışlayanlar, bu belgeleri vererek AKP hükümetini bitirmeye çalışmakla, fitneyle suçluyorlar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Soğukkanlılığımızı koruyalım, hepimiz cennetliğiz

Kerem Altan 22.03.2012

Büyüklerimin hayatı adaletin, hakkaniyetin ve dolayısıyla dürüstlüğü olmadığını, tam tersine göz göre göre yaşanan haksızlıklarla ve insanın yaşama hevesini altüst eden yıllarla geçip gidiyor. Benden de neredeyse “büyüğüm” diye bahsedilebilecek bir yaşa geldim ama ne yazık ki değişen pek bir şey yok. Yine aynı adaletsizlik, aynı yalanlar, aynı kirlenmiş düzen, aynı sebepsiz ölümler devam edip gidiyor. Benden küçükler de çok fazla heveslenmesinler bu ülke bu pislüğün içinde uzunca bir süre daha çırpınmaya devam edecek gibi gözüküyor.

Her zaman olduğu gibi kimin canı yanarsa sadece o bağırarak. Yalnız kendi acısına sahip çıkacak, “rakibi”, “düşmanı” veya “kendi gibi düşünmeyen biri” haksızlığa uğradığında köşesine çekilip kıs kıs gülecek ve onun çektiği acılardan zevk almaya bakacak.

Hopa’daki öğretmen, polisin attığı gazdan dolayı hayatını kaybedince ortalık çok haklı olarak birbirine girecek ama gazdan dolayı ölen bir Kürt’se eğer “zaten o gün bayram yasaktı” veya “onlar da otobüslerin camlarını kırıyorlardı” denip geçilecek. Ölen canın değil de sökülen kaldırım taşlarının, kırılan camların hesabı sorulacak.

Polis, öğrencilere insafsızca saldırınca insan haklarından bahsedilecek ama aynı polis, bayramını kutlamaya çalışan Kürtlere silahla saldırdığında, milletin seçtiği vekilleri dövdüğünde kahraman olacak.

Uludere’de 34 kişinin sebepsiz yere ölüp gitmesi bazarlarımızı hiç ilgilendirmeyecek. Bu ölümlerin nedenini soranlar ve suçluların ortaya çıkarılmasını isteyenler içinse linç kampanyası başlatılacak.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kurnazlık

Kerem Altan 29.03.2012

Ve sonunda Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da uzun zamandır perde arkasından ufak ama kritik dokunuşlarla yönettiği şike davası sürecine –bunun içinde Federasyon Başkanlık seçimleri de var– artık açık açık katılmaya karar verdi ve UEFA Kongresi’nde, skandalla ilgili tavrını net bir biçimde açıkladı.

Şöyle dedi Başbakan; “Hukukta bildiğiniz gibi suçların şahsiliği ilkesi vardır. Bir de bizim siyasetçiler olarak gerçek kişi ve tüzel kişi noktasında zaman zaman muhatap olduğumuz sıkıntılar vardır. Gerçek kişi ve tüzel kişi noktasında değerlendirmeyi iyi yapmak lazım. Gerçek kişilerin işlediği suçlar sebebiyle eğer tüzel kişilik suç ve ceza almaya kalkarsa burada sadece bir tüzel kişi, kurum ceza almıyor. Yeri geliyor, milyonlarca o tüzel kişiliğin sempaticanı olan kişiler, belki bir şehir, birkaç şehir, burada cezalandırılmış oluyor. Burada suçların şahsiliği ilkesinden hareketle kim olursa olsun, bu şikeyi ve suçu kim işlemişse, cezaların caydırıcılığından hareketle en büyük cezayı alması en önemli adımdır ve bunun yapılması lazım. Oradan hareketle bunun sürdürülmesi inanıyorum ki, özellikle futbola olan, spora olan aşkı ve sempatiyi daha farklı bir şekilde geliştirecek ve onları sürekli olarak geri götürmeyecektir.”

Şimdi dünyanın en karmaşık sorusunu sormayacağım. Sadece herkesin aklına gelmiş olduğunu düşündüğüm, fakat kiminin takımına zarar gelmesin diye sormamayı tercih ettiği, kiminin ise Başbakan’a böyle bir soru sormanın “had aşımı” olduğuna inandığından dolayı sormaya çekindiği basit bir soru soracağım.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Belki de Kürt ‘sorunu’nun çözümü budur

Kerem Altan 05.04.2012

Haftada bir yazı yazmanın iyi yanları da var kötü yanları da. Kötü yanlarından bir tanesi de gündemin ister istemez gerisinde kalmak.

Ama bu ülkenin gündeminde öyle bir madde var ki, insan ister her Allah’ın günü köşe yazısı yazıyor olsun, ister haftada bir, isterse yılda bir, hiç eskimez, değerinden hiçbir şey kaybetmez.

Tabii ki şu meşhur Kürt “sorunu”muzdan bahsediyorum.

Hiç eskimez bizim bu “sorun”umuz ve hiç çözülmez.

Bir defa çözüm sevmeyiz biz. Hiç kandırmayalım kendimizi. Çözüm, değişiklik demek ve herhangi bir konuda değişimi kabullenmekte zorlandığımızı itiraf etmek gerekir.

Eğer değişimleri cesaretle karşılayabilen bir toplum olabilseydik, hayatın her alanında özgürlük arayan ve bu kadar yavaş değişen bir kaderimiz olmazdı sanırım.

Bir rahmetli Turgut Özal çok yaklaşmıştı bizim meşhur Kürt “sorunu”muzı çözmeye, bir de şimdiki Başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan.

Birinin ömrü yetmedi, diğerinin şimdilik öyle görünüyor ki nefesi...

Aslında çözülmeye çalışılan şey ne, onu da anlamıyorum. Zaten kendi kendimize tüm gaddarlığımızla yarattığımız bir "sorunu" çözenin yollarını haldır haldır aramaya çalışmanın anlamsızlığını tam olarak kavrayamıyorum.

Ortada "sorun"umuzu gerçekten çözmek isteyen birileri olduğuna hâlâ inanan var mı merak ediyorum.

Veya yaklaşık 90 yıldır bir çözümün bulunamadığına mı inanmalıyız yoksa aslında hiçbir zaman o çözümün gerçekten aranmadığına mı?

Bana kalırsa tek çözüm, daha fazla zaman kaybetmeden ayrılmak.

Biliyorum çok değişik ve yeni bir fikir değil bu, duyanların çoğunun aklını yerinden çıkartacak, söyleyenin bir anda hain ilan edilebileceği bir fikir ama Türk tarafı şunu itiraf etmeli artık; Kürtler ve onların başına gelen hiçbir şey aslında hiç umurunuzda değil.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

106 gün

Kerem Altan 12.04.2012

 106 gün Sizler bu yazıyı okurken Uludere’de bizim “yüce devletimizin” 34 vatandaşının üstüne bomba yağdırmasının üzerinden tam 106 gün geçmiş olacak.

Koskoca 106 gün.

Ve bu 106 gün içinde konuyla ilgili etrafa posta koymaya çalışmaktan başka hiçbir şey yapılmadı.

Ne “yaratılanı yaratandan ötürü seven” Başbakan olayı aydınlatacak iradeyi veya insaniyeti gösterdi, ne de Başbakanlarına, yarattığı “Çin malı demokrasiden” dolayı tapan basınımız olayın üzerine gitme cesaretini veya arzusunu.

Başbakanımız başka bir ülkenin halkına yapılan zulme ve gaddarlığa haklı olarak, ama bana kalırsa kendi politik çizgisine uygun biçimde pragmatist bir yaklaşımla başkaldırırken, iş “kendi halkına” geldiği zaman kendisinin o “dağları titreten” isyanından, o sonsuz insan sevgisinden, o güven veren halinden hiçbir iz göremiyoruz.

Başbakan, ya orada ölenleri “Kürt” oldukları için kendisinden görmüyor ya da altından kalkamayacağı, siyasi hayatına mal olacak bir “hata” var ortada. Hâlâ bilinmiyor bu sessizliğin ve umursamazlığın nedeni.

Oysa ne güzel anlatıyordu bizlere baştan yaratmak istediği ülkeyi? Ne güzel sözler çıkıyordu ağzından bizleri arkasından yürütecek, kendimizi tatlı tatlı hayallere kaptırmamıza neden olacak.

Emin olun Başbakan’ın yaptığı iyi ve doğru işleri küçümsemiyorum. Ama hatırladığım kadarıyla bundan daha fazlası için ismini ortaya koymuş, yaptıklarından daha fazlası için hepimize söz vermişti Başbakanımız. Bizler de “yetmez ama evet” demiştik.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Evet, ama yetmez

Kerem Altan 19.04.2012

Nisan ayı oldukça hareketli geçiyor.

Tam 12 Eylül darbesiyle yüzleşebilmenin mutluluğunu ve heyecanını yaşarken, birden daha yakın bir geçmişte ülkeyi alla bullak eden bir postmodern darbenin başrollerindeki isimler yaptıklarının hesabını vermek için adalet önüne gelmeye başladı. Henüz isimleri okunmayanlar ise öyle tahmin ediyorum ki kafalarında "değer miydi acaba" sorusuyla sıralarını bekliyorlar.

Bu devlet, askeriyle, politikacısıyla, polisiyle, istihbarat görevlisiyle, gazetecisiyle, işadamlarıyla geçmişinde hâlâ hesabını vermesi gereken çok günah işledi. Utanılacak çok iş yaptı. Sağcısı solcusu, Kürt'ü Türk'ü, Ermeni'si Rum'u, dindarı dinsizi, tinercisi ayyaşı, şişmanı kısısı, gözlüklüsü gözlüksüzü demeden herkesin geleceğini kararttı, fakir bıraktı, hakkını yedi, geleceğini aldı bu devlet.

Bunları yapanlar, kendilerine gösterilen inancı, güveni, bahşedilen gücü en hafif deyimle kötüye kullanarak hizmetle yükümlü oldukları insanların yaşamlarını hiçe sayıp canlarını alarak, hiç tereddüt etmeden bu insanların enerjilerini, paralarını veya inançlarını kendi zenginlikleri uğruna sömürdüler.

Devletin millete hizmetle yükümlü olduğunu bir türlü kavrayamadıkları veya bunu kabullenmenin kendileri için hiçbir işe yaramayacağını düşündüklerinden dolayı, o çok sevdikleri ve anlamsız bir şekilde insanlarından ayrı gördükleri devletlerinin bir sürü olumlu gelişmeye rağmen hâlâ bir 3. Dünya ülkesi görüntüsünden kurtulamamasına neden oldular.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Görev kutsaldır

Kerem Altan 03.05.2012

Geçtiğimiz haftadaki sürpriz yokluğundan faydalanıldığını oldukça kuvvetli bir şekilde hissettiren birçok yeni ama anlamsız tartışma konumuz var karşımda. Açık konuşmak gerekirse beni epey üzdünüz ve şaşkınlığına uğrattınız.

Oysaki vatani görevimi layıkıyla yerine getirebilmek için var gücümle o banka şubesinden bu askerlik şubesine koşturduğum anlarda, vatanımın ve milletimin uslu uslu oturacağını, devletimin, hazır geçmişte yaşanan abuk sabuk olayların hesabını sormaya başlamışken gelecekte de benzer saçmalıklarla zaman ve enerji kaybedilmemesi için bizleri hayal kırıklığına uğratacak, kendileriyle ilgili şüpheye düşürecek işler yapmayacağını sandım.

Fakat pek umduğum gibi olmadı gelişmeler. Ortalıkta yine, her gün her kesimden insanı dertlendirecek, adaletsizlikle burun buruna getirecek bin türlü olay var.

Afyon Valisi'nin içki yasağı haddini bilmezliğinden tutun Başbakan'ın şike skandalı dâhil her işe el atıp ortalığı karmakarışık edişine kadar bir yazıda üzerine ahkâm kesecek çeşit çeşit "tiyatro oyunu" mevcut aslında.

Fakat ben de yine de, hazır vatani görevimi yapmanın verdiği haz ve coşkuyla bu yazıda, olayların ağırlığını üzerimden biraz olsun alacağını tahmin ettiğim insani bir görevimi yerine getirmeye çalışacağım.

Sanırım, biraz da konu hakkında hâlâ hiçbir şey söyleyememiş olmanın verdiği iştaktan dolayı, yaşamakta olduğumuz bütün saçmalıklara rağmen yine de bir yazı konusu için bu olaylar arasında benim için en çekici olanı, 28 Şubat postmodern darbesiyle hesaplaşma zamanının gelmiş olması.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Soldan soldan geldiler

Kerem Altan 10.05.2012

Söze öncelikle, CHP'nin solu temsil ettiği söylenen bir ülkede "sol"u tartışmanın anlamsızlığından mı başlamak gerekir yoksa kendisine "sol" diyenlerin büyük çoğunluğunun hoşlanmadıkları konular açılınca nasıl "sağ"laştıklarından mı ya da "sığ"laştıklarından mı bilemedim.

Veya kendisinin sosyalist olduğunu iddia eden ama son yazısından açık bir şekilde anlaşıldığı gibi bu yaşına kadar emeğe saygıdan nasibini alamamış bir adamın densizliğinden mi bahsetmeliyim yoksa çok uzun zamandır yüzünü bile görmediğimiz ama sorsan her gün beraber çalıştığımız bir "değer"in o veya bu nedenle yol ayrımına gelindiği zaman nasıl değersizleşebildiğinden mi?

Hepsine ufak ufak değinmek en iyisi. Sonuçta haftada bir defa, o da 4500 vuruş (boşluklu).

Aslında her şey güneşli bir mayıs günü Halil Berktaş'ın 1977 1 Mayıs'ı ile ilgili yaptığı açıklamalarla başladı.

Açıkkası burada Halil Berktaş'ın iddiaları toptancı mıydı yoksa söyleyiş tarzı rahatsız edici miydi veya söylemesinin sırası mıydı gibi konunun özüne gidecek yolu tıkayan saçma sapan gürültülerden bahsetmeyeceğim.

Merak etmeyin ortada bu kadar o günleri yaşamış değerli insan varken konunun özüne inmeye çalışmak gibi haddimi aşan bir göreve soyunmaya niyetim de yok.

Ama bana kalırsa, nihayetinde hayırlı bir tartışma oldu. Çünkü benim gibi o dönemi yaşamamış, "orada olamamış"lar için yeni bilgiler, yeni tesbitler ortaya döküldü, kahramanları yeniden tanıma fırsatı doğdu ve en önemlisi de bizim gibilerden bugüne kadar saklanan iddiaların ve gerçeklerin çokluğu beni şaşırttı. Ve değişmeyen tek şeyin değişim olmadığını, bu ülkedeki "sol"un da değişim kadar değişmez olduğunu gördüm.

Şaşırdığım diğer şey ise bu kadar muhafazakâr bir solun ancak bu ülkeye nasip olabilmesiydi. Neredeyse gösterilen tüm tepkiler, askerlerle ilgili iddialar ortaya çıktığı zaman Kemalist kesimin verdikleriyle aynı. Tepkilerini veya itirazlarını bu şekilde göstermeyi tercih edenlerin biraz ileride kendisine "Türk Solu" diyen bir başka enteresan gruba rastlamaları çok mümkün gözüküyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yaz bakalım

Kerem Altan 24.05.2012

Uludere’de 34 kişinin kendi devletleri tarafından öldürülmesiyle ilgili sorulmadık hiçbir soru, yapılmadık hiçbir eleştiri kalmadı.

Açıkçası kendi adıma olayın perde arkası çok ilgimi çekmiyor. Çünkü ortada apaçık bir gerçek var; bu devlet o veya bu nedenle, onun veya bunun hatasıyla ya da insafsızlığıyla 34 sivilin hayatına kendi eliyle son verdi. Bu olaydaki **ihtimallerden çok bu konuyla ilgili umursamazlık üzerine kafa yorulmalı** bana kalırsa.

CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu bile vicdan sahibi her insanın sorması gereken soruları sordu, eleştirileri dile getirdi. Hükümetin konuyla ilgili tutumu, insanı sonunda Kılıçdaroğlu’nu bile alkışlama noktasına getiriyor ki bir ülke eğer haklı olduğu konuda bile hiçbir ağırlığı olamayan siyasi bir ismi alkışlamak zorunda kalıyorsa, gelecek konusunda iyimser olabilmek için tamamen şuursuz ya da çok saf olmak gerekir.

Taraf ve birkaç gazetenin dışında, aylardır medyaya hâkim olan “garip” sessizlik yabancı bir gazetenin de konuyu gündeme getirmesiyle ister istemez bozuldu ve hükümet öyle veya böyle konuyla ilgili bir şeyler söylemek zorunda kaldı.

Örneğin şunu söyledi Sayın Başbakanımız; “Hata da olabilir. Hatayı da açıkladık, özrü de açıkladık. Tazminatı da açıkladık. Ama birileri istismar ediyor. Allahaşkına tazminatsa tazminat. Bizim resmî tazminatımızın ötesinde yaptık.”

Dil sürçmesi mi, akıl tutulması mı, güneş tutulması mı pek anlamadım ama bu sözler karşısında açıkçası benim dilim tutuldu. Buraları değiştireceğini söyleyen, meydanlarda herkesin eşit haklara sahip olacağı bir ülke yaratacağını bağırان, “yaratılanı yaratandan ötürü seven” ama kendi siyasi geleceği için bundan şimdilik vazgeçmiş gibi görünen Başbakan, Bulgaristan yolculuğu sırasında yaptığı açıklamada da aynı şaşkınlığı yaratmıştı bende.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Saint Helens Dağı eteklerindeki korkusuz Truman

Kerem Altan 31.05.2012

Sismologlar, 1980 yılının mart ayında Amerika’daki Saint Helens Dağı’nın püskürmenin eşiğinde olduğunu fark eder.

Bölge halkı evlerini boşaltmaları için uyarılır. Birçoğu oradan hemen kaçmaya hazırlanırken bazıları da bu görsel ziyafeti kaçırmamak için ülkenin dört bir yanından gelenlerle birlikte kalıp kamp kurmayı tercih eder.

Neredeyse 100 yılı aşkın bir zamandır sessiz sedasız kımıldamadan duran dağ bir süre sonra erimiş kül püskürtmeye başlar. Daha önce kalmayı tercih edenlerin bir kısmı da Saint Helens’deki bu ilk hareketlenmeden

sonra yavaş yavaş bölgeyi boşaltmaya koyulur.

84 yaşındaki Harry R. Truman evinden ayrılmak istemeyenlerden biridir. "Televizyonda ve radyoda anlatılanları dinledim. Basın abartıyor dedim. Hem de her şekilde abartıyorlar. Cehennem donana dek buradan ayrılmam" der ve 16 kedisine birlikte evinde kalır.

Aradan birkaç ay geçer. Dışarıdan bakıldığında koskoca dağda yeni bir kımıldama yoktur. Derken Saint Helens dağı harekete geçer ve patlamanın etkisiyle yüzlerce kilometrekarelik alanda hiçbir canlı kalmaz. Bitkiler, hayvanlar ve olacıklardan korkmayan ya da "basın abartıyor" diyen 84 yaşındaki Harry Truman gibi bir avuç insan yok olur.

Olaakları kendisine haber veren güvenlik güçlerinin ve basının elbirliğiyle kendisine karşı bir komplo içinde olduğunu düşünen Harry Truman bu şüpheciliğinin bedelini kendisinin ve 16 kedisinin hayatıyla ödedi.

Başbakanımız da son aylarda ülkeyi Helens Dağı'na çevirdi. Ülke içten içe kaynıyor. Hâlâ Başbakan'a inananlar da Helens Dağı'nın eteklerinde yaşayan korkusuz Truman gibi. "Basın abartıyor" deyip kımıldamadan duruyorlar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Korsan yazı

Kerem Altan 07.06.2012

Bütün bu Uludere, kürtaj tartışmaları ve Diyanet İşleri'nin yukarıdan gelen "konuş" fetvası üzerine kürtajla ilgili yaptığı işgüzar açıklamaları arasında hak ettiği ilgiyi göremedi ama bana kalırsa geçtiğimiz haftanın en ilginç ve en mizah dolu olaylarından biri **İstanbul Taksiciler ve Esnaf Odası Başkanı Yılmaz Yahya Uğur'un arabasının korsan taksicilik yaparken yakalanması**ydı.

Haberi duymamış olan varsa doya doya gülmesi için biraz bekleyeceğim.

Bu kadar yeter. Tamamsa devam edelim.

Aslında Başbakan Erdoğan'ın Beşşar Esed için "Esed ne zaman toplu katliam olsa, topu başkalarının üzerine atıyor ve dış kaynakları gösteriyor" sözleri de gülümsetti ya da Başbakan'ın İstanbul'da veya Ankara'da Uludere katliamıyla ilgili anlamsız "coşku"sundan Diyarbakır'da hiçbir iz görememek de tam skeçlikti ama ne olursa olsun çok uzun zamandır **"Korsan Başkan"** haberi kadar hiçbir haberi kahkahalar arasında okumamıştım.

İstanbul Taksiciler ve Esnaf Odası Başkanı Uğur, arabanın kendi üzerine olduğunu fakat üç yıldır arabayı ağabeyinin kullandığını söyledi ve "Olay tamamen iftiradır" dedi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Heil!

Kerem Altan 14.06.2012

Amerikalı General **William J. Donovan** 1942'de kurulan Amerika Birleşik Devletleri Stratejik Hizmetler Bürosu'nun (OSS) başkanıydı.

Kurumun amaçlarından biri de "Amerika Birleşik Devletleri'nin 2. Dünya Savaşı'na girmesi halinde yürütülecek psikolojik savaşı planlamaktı".

Bir süre sonra General Donovan, psikanalist **Walter C. Langer**'den, "Hitler'in Alman ulusu üzerindeki etkisini" anlayabilmek amacıyla "Führer" hakkında psikolojik ve psikanalitik bir değerlendirme yapmasını ister.

Zaman kaybetmeden oluşturduğu ekiple çalışmalarına başlayan Langer, bir yandan yazılı kaynakları incelemeye koyulur, bir yandan da Amerika ve Kanada'dan Hitler'le iletişime girmiş kişilerle görüşmeler yapar ve sekiz ay içinde araştırmasını tamamlar.

Hitler'le ilgili yaptığı inceleme sırasında elde ettiği veriler General William Donovan'ı tatmin etti mi etmedi mi bilmiyorum ama Langer'in bu titiz ve kendisinin iddia ettiğine göre "hiçbir propaganda amacı gütmeyen" araştırması beni etkiledi.

Ve ben de etkilendiğim zaman ister istemez etkileyici bir insan olmak için elimden geleni ardıma koymam. Ne yapayım huyum bu. Etkilenmeye hazırsanız başlıyoruz.

Langer, on bir bin sayfalık çalışmasının bir yerinde şöyle der: "Gerek onu önceden tanıyanlar, gerekse bu konuyla ilgili irtibat kurduğumuz yabancı uzmanlar Hitler'in kendi gücüne ve yüceliğine olan inancı konusunda hemfikirdiler." Ve bunu şu örnekle anlatır: "Hitler, bir keresinde **Hermann Rauschning**'e (**Hitler Bana Dedi Ki** kitabının yazarı) şöyle demiştir: 'Tarihsel açıdan ne kadar büyük biri olduğum sizin onayınızı gerektirmeyecek kadar açıktır.'"

Veya Hitler'in **Otto Strasser**'e (**Hitler ve Ben** kitabının yazarı) söylediği şu cümleyi örnek gösterir psikanalist: "Ben yanılıyor olamam.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bariş çözüm değil

Kerem Altan 21.06.2012

Daha demokratik, daha zengin, insan haklarına daha saygılı, kısacası daha mutlu bir ülke olamamamızın önündeki en büyük engelin şu meşhur "Kürt sorunu" olduğu söylenip duruyor.

"Sorun" diye tanımlanan şey kesinlikle çok önemli. Tartışmaya da gerek yok. Ama yukarıda sözünü ettiğim "mutluluk" ya da "başarı" için tek engel mi, bu "sorun" çözüldüğü zaman "her şey çok güzel olacak" mı, bana kalırsa orası kesin değil işte.

Neden bu sorunumuz bitse bile bunun aslında "temel sorunu" çözemeyeceğini düşündüğümü, bu kötümserliğe nasıl kapıldığımı anlatmaya çalışayım.

Kötümserlikle gerçekliğin her zamankinden daha yakın olduğu tek yer de burası işte.

İlk itiraz tabii ki hepimizin iyi niyetle beklediği barışın gelmesinin gencecik insanların hayatını kurtarmaya yarayacağıyla ilgili olacaktır. Ya da "Kürtlerin de Türklerin haklarına sahip olması hiçbir şeyi çözmez mi" de diyebilirsiniz.

Ve arkasından "Daha ne olsun?" da diyebilirsiniz. Ama bence yanılıyorsunuz.

Neden yanıldığınızı da daha geçen hafta yaşanan bir örnekle anlatayım.

Geçtiğimiz hafta, on yıl içinde on bir bin işçinin hayatını kaybettiği rakamlar gerçek ve hâlen de kaybetmeye devam ettiği bu ülkenin "büyük" Meclis'inde İş Güvenliği Yasa Tasarısı ele alındı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her gün biraz daha

Kerem Altan 05.07.2012

Daha önce yazmış mıydım hatırlamıyorum ama yazdıysam da yazmadıysam da işte söylüyorum ve her fırsatta söylemeye de devam edeceğim: Böyle bir ülkede yaşamaktan, böyle bir devletin vatandaşı olmaktan çok utanıyorum, böyle giderse ömrümün sonuna kadar da utanmaya devam edeceğim.

Ülkem beni pek mutlu etmedi. Öyle çok fazla gururlanamadım ne yazık ki bu topraklarda yaşadığım için.

"Kötü"lerin çoklukla kazandığı, yapılan kötülüklerin genellikle yapanın yanına kar kaldığı, insanın her Allah'ın günü yaşama sevincini tüketen olayların yaşandığı garip bir yer burası. Ve emin olun ki "garip" sıfatı böyle bir yeri tanımlamak için çok yetersiz kalıyor.

Şu şike davasının karara bağlandığı güne bir bakın. Mahkeme tarafından suçlu bulunan isimlerin nasıl kahraman gibi karşılandığına, omuzlara alındığına bir bakın. Mahkeme kararına göre bu insanlar hak yedi, sporun içine haksız kazancı, tehdidi, şikeyi soktu, etrafına topladığı açgözlü adamlarla çete kurdu. Ve hiç utanmadan tahliye oldukları gün kalabalıkların omuzlarında yükselmeyi kendilerine hak gördüler.

Peki sadece şike konusunda mı böyle oldu?

Güneydoğu'da binlerce insanı öldürmüş askeri üniformalı katillere devlet tarafından törenlerle madalya takılmadı mı?

Kendi insanlarını her zaman tehdit olarak gören o "kudretli paşalar" cezaevlerine kahraman gibi uğurlanmadılar mı? Son yapılan düzenlemelerle yakında çıkacakları hapisanelerden yine kahraman gibi ayrılmayacaklar mı?

Kürt-Türk onlarca insanı öldüren Susurluk Çetesi döneminin yöneticilerinden Mehmet Ağar askere gider gibi uğurlanmadı mı "cezaevine"? Aman çete kurmaktan mahkum "büyüğümüz" rahat etsin diye günlerce hazırlıklar yapılmadı mı? Kendisini ziyaret edecekler için helikopter pistine kadar her türlü kolaylık düşünülmüdü mi?

Madımak katliamını planlayanlar ellerini kollarını sallayarak yıllarca ortalarda dolaşmadılar mı, hala da dolaşmıyorlar mı?

Yaşanan onlarca katliamın failleri hiçbir şey olmamış gibi Meclis'e girmediler mi? Hepimiz adına utanmadan hayatımız hakkında kararlar vermediler mi? Bizim paralarımızla ceplerini doldurmaya devam etmediler mi?

Abdi İpekçi'yi öldüren katil hapisten davul zurna eşliğinde çıkıp sırta kadem basmadı mı?

Musa Anter'i Diyarbakır'ın karanlık sokaklarında öldüren tetikçi yıllarca devlet tarafından korunup kollanmadı mı?

Hrant Dink'in katili olaydan hemen sonra o çok sevdiğimiz bayrağımızı tutarak devlet görevlileriyle pozlar vermedi mi? O devlet görevlilerinden biri daha sonra devlet tarafından terfi ettirilmedi mi?

Çetelerle işbirliği yapan Cumhurbaşkanılarımız, Başbakanlarımız, milletvekillerimiz hala devlet büyüğü sayılmıyorlar mı? Ruhlarını ve isimlerini beş kuruşa satanlar hala bu "büyüklerimizin" karşısında el pençe divan durmuyorlar mı?

Yaz yaz bitmez...

Bu ülkede katiller, dolandırıcılar, şikeçiler, çetelerle işbirliği yapan devlet görevlileri kahraman olduğu sürece ben bu ülkede yaşamaktan utanacağım.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kendimi ikna odasına soktum

Kerem Altan 12.07.2012

Son zamanlarda, uçağımızın düşürülmesi ve çaresizliğimizin ortaya çıkması dışında tartışılan en önemli konu yargıda yapılan yeni düzenlemeler.

Suçla bulaşmış ya da suç işlediği iddia edilen birçok kişi bu değişikliklerden sonra tahliye olmayı bekliyor.

Şimdiye kadar bu değişiklik genelde, hayatları boyunca içeride kalmayı herkesten çok hak edenlere yaramış gibi görünüyor. Kürtleri ise ne olursa olsun içeride tutmak bu iktidarın temel politikası haline gelmiş gibi zaten. Onlar için bu ülkede adalet zaten her zaman farklı işledi ve işlemeye de devam ediyor.

Fakat bu konuda benim asıl takıldığım kısım ise Ergenekon ve Balyoz davalarında suçlanan isimlerin yakın bir zamanda dışarı çıkabilme ihtimallerinin olması.

Neden özellikle bu davalarda suçlanan isimlere takıldığımı, bunun neden beni rahatsız ettiğini, etrafımdakiler hararetle aksini savunsalar da, hatta bazıları beni rövanşist bulsa da kendimi bu konuda neden bir türlü ikna edemediğimi anlatmaya çalışayım.

Bu davalarda tutuklu bulunan isimlerin çoğunluğu asker bildiğiniz gibi. Kalan kısmı da ya darbecilerle iş tutan "gazeteci", ya "akademisyen", ya "hukukçu", ya "sendikacı", ya da mafya üyesi.

Bunlar, elde ettikleri unvanları insanların hayatını karartmak için kullanmayı, darbe planları yapmayı kendilerine hak görüp çok riskli bir oyun oynadılar ve kaybettiler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

İşte 'merakla beklenen' o rapor

Kerem Altan 19.07.2012

Bu ülkede Adalet Bakanlığı görevinde bile bulunabilmiş **Mehmet Ağar**, helikopter pisti dahi mevcut olan fakat yine de kendisinin de belirttiği gibi ne yazık ki hâlâ "bir Hilton olamayan" "özel" cezaevine çağırdığı gazeteciye, üzerinde uzun zamandır çalıştığını söylediği bir **Kürt Raporu** hazırladığı "müjdesi"ni verip, "**Tarihî formüller kafamda ve üzerinde çalışıyorum. Geçmişin hatalarını tekrar mı edeceğiz, yoksa yaşananlardan ders alıp vizyon mu geliştireceğiz? Ben ikincisini tercih ediyorum. Yıl sonuna kadar bu çalışmayı tamamlayıp Adalet Bakanlığı'na sunacağım. Sayın Bakan isterse Başbakan'a takdim eder**" dedi.

Mehmet Ağar bundan yaklaşık üç dört ay kadar önce Yargıtay'ın da kararı onamasıyla "**cürüm işlemek için silahlı teşekkül oluşturmak**" suçundan beş yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Kararın onanmasıyla Ağar, iki yıl cezaevinde kaldıktan sonra şartlı tahliye olabilecek ve kendisine beş yıl boyunca da kamu hizmetinden yasak gelecek.

Mahkemenin gerekçeli kararında, **Mehmet Ağar'ın eylemlerinin Susurluk Çetesi'ne "yardım boyutunu aşarak" "yöneticilik" konumunda olduğu** belirtildi.

Yani yargı dedi ki; bu "**ne yaptıysa görev icabı yaptığını söyleyen**" Ağar, **Susurluk Çetesi'nin lideridir**.

O zaman Mehmet Ağar'ın yöneticisi olduğu söylenen Susurluk Çetesi'nin "icraatları"nı, bu "müjdesi" verilen Kürt Raporu hazırlanmadan tekrar şöyle bir hatırlamak gerekiyor.

Susurluk Çetesi, içinde devlet görevlilerinin, milletvekillerinin, bakanların, devlet tetikçilerinin, özel harekâtçıların ve mafyanın bulunduğu bir örgüt. Amaçları, şimdi çok daha açık bir şekilde görülüyor ki, "vatan, millet, Sakarya" diye bağırıp, ülkedeki kaos ortamının sürekliliğini sağlayarak kumar, uyuşturucu ve her türlü kaçakçılık trafiğini kontrol altına alıp "büyük adamlar" olmak için maktullerini çoğunluk Kürt vatandaşlarının oluşturduğu sayısız cinayet işlemek.

Yapılan soruşturmalar sonucunda –örgüt üyelerinin bir kısmının da itiraf ettiği gibi–, **90'lı yıllarda, yani Mehmet Ağar'ın devletin en üst kademelerinde görev yaptığı dönemlerde, ülkenin dört bir yanında işlenen "faili meçhul" cinayetlerin "faili" bu örgüt. İşlenen cinayetlerin bir bölümü de yine Susurluk Çetesi ile çok yakın temasları olan JİTEM'in işi.** Zaten Ağar da daha önce gururla "Bin operasyon yaptık" demişti.

Ağar, 1993 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü'ne atandı. Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde **Özel Harekât Dairesi'ni kurdu** ve böylece artık polis de Doğu bölgelerinde PKK'ya ya da Kürt vatandaşlarına karşı yapılan operasyonlarda Jandarma'nın yanında yerini aldı. Bir anlamda **JİTEM'e, "siz bu pastayı tek başınıza yemeyin, en iyisi, yardımcı olalım" dendi ve "mutlu" bir ortaklık başlamış oldu böylece. Cinayetler devam etmeliydi ki puslu havada kimseler anlamadan cepler dolmaya devam etsin.**

Tabii ki Kürt işadamları listesinden bahsetmemek olmaz... Her ne kadar Ağar "Böyle bir listeden haberim yok" dese de **Kürt işadamlarının** –aslında işadamı olup olmamalarının pek bir önemi yoktu– **teker teker öldürülmeye başlandığı o yıllarda cinayetlerin işlendiği bölgede Veli Küçük Jandarma Alay**

Komutan'ıydı ve Ağar da Emniyet Genel Müdürü'ydü. Kararın MGK'da alındığı iddia edilse de listeye "can katacak" isim olarak Mehmet Ağar seçilmişti. Ağar da "adamları" ile işe koyulmuştu.

Ağar'ın Kürtlerle ilgili geçmişi aşağı yukarı böyle. Keşke biraz daha yerim olsaydı da **kızının gözleri oyulmuş, kulakları kesilmiş ve türlü işkence görmüş cesediyle karşılaşan Hıdır Öztürk**'ün hayatının geri kalanında çektiği ve çekmeye devam ettiği acıları da burada bahsedebilseydim. Ya da Öztürk gibi kızını, oğlunu, karısını, kocasını arkadaşlarını yitiren diğerlerini.

On binleri bulan faili meçhullerin tüm günahını da Ağar'a yıkacak değilim fakat dolaylı veya dolaysız **kendisinin bu ülkenin o karanlık yıllarında kimsenin olmadığı kadar rolü olduğunu** da vicdan sahibi kimse inkâr edemez.

O yüzden rica ediyorum **Ağar çözecekse başka bir sorunumuzu çözsün. Onun "çözmeye çalıştığı" dönemde öldürülen insanlarla sorun çözülmedi, aksine kördüğüm oldu. Yeniden öyle bir çözüme kimsenin ihtiyacı yok.** Çok istiyorsa çıkana kadar bunun üzerine düşsün. Çıkınca da mümkünse Yenipazar'da bir pideci dükkânı açıp "yaşananlardan ders alıp", yine de ucuz kurtulduğuna şükrederek "vizyonunu geliştirsin".

Ya da "yeni" çözüm yerine "eski hataları" anlatsın. Ne de olsa o "hataların" ne olduğunu, o hataları bizzat işleyenlerden biri olduğu için herkesten daha iyi biliyor.

keremaltan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her Müslüman'ım diyene inanmayalım

Kerem Altan 26.07.2012

Bu yazıyı yazdıktan sonra başıma gelebilecekleri aşağı yukarı tahmin edebiliyorum. Nasıl iftiralarla ya da küfürlerle karşılaşabileceğimi az çok kestirebiliyorum.

Açıkkası çok da umurumda değil. Muhtemelen daha önce duymadığım bir şey söylenmeyecektir zaten.

Böyle bir "tepki"yle karşılaşabileceğimi düşünmemin nedeni de, **yaptıklarının ne kadar insanlık dışı bir şey olduğunu anlatmaya çalışacağım gazetenin ve yan kuruluşlarının daha önce benzer olaylar karşısında nasıl daha da edepsizleşebildiğine** herkes gibi benim de tanık olmam.

Ramazan ayının dördüncü günü **Yeni Akit** gazetesi manşetten, 2 Temmuz 1993 tarihinde **Sivas'ta Madımak Oteli'nde yanarak hayatını kaybedenlerin aslında kurşunlanarak öldüğü iddiasına yer verdi.** Bir de bu anlamsız iddiasını kuvvetlendirmek için **morgda çekilmiş ceset fotoğraflarını neredeyse tam sayfa açtı.** Gözü dönmüş bir kitlenin öldürdüğü insanların öldürülmüş olduğu değil de nasıl öldükleri daha önemliymiş gibi.

Üstelik **çok geçmeden de fotoğrafların orijinalleri ve dolayısıyla da bu gazetenin gerçekleri çarpıttığı ortaya çıktı.**

Tam da Alevilerin de ibadet edebilmeleri için ülkeye cemevlerinin yapılması için seslerin yavaş yavaş yükselmeye başladığı bir zamanda böyle bir "haber" in bu gazetede çıkması amaçlarını aşağı yukarı belli ediyor aslında.

Bilindiği üzere **bu gazeteyi çıkaranlar bu ülkenin en muhafazakâr, en dindar, en Müslüman insanları. En azından öyle olduklarını iddia ediyorlar.**

Müslüman dediğin adamın üstelik de Ramazan ayında, yanarak can vermiş insanların cesetlerinin fotoğraflarını gazetesine koymaya vicdanı hiç mi ses çıkarmaz?

İçinde Allah sevgisi olan birinin o fotoğrafları gördüğü zaman, o cesetler “düşmanı”na ait olsa bile hiç mi kalbi yumuşamaz?

Gerçekten inanmış biri o yalanları söyler mi, sonra da hiçbir şey olmamış gibi yatıp uyuyabilir mi?

İçinden hiçbir ses yaptıklarının günah olduğunu söylemez mi?

Söylemiyor demek ki.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Neredesiniz

Kerem Altan 02.08.2012

Hatay Dört Yol'da AKP Milletvekili Hacı Bayram Türkoğlu'nun oğlunun polisleri hizaya sokup yaptığı **“açık” teşhis**, olayın kahramanının bir milletvekili çocuğu olması, “mağdurların” da memleketin polisi olması nedeniyle **günlerce konuşulurken**, İstanbul'da terörle mücadelede sorumlu Emniyet Müdür Yardımcılığı'na terfi ettirilen **işkence suçlusu polis “özgür basınımızda” henüz bir merak veya infial uyandırabilmiş değil.**

Arada birkaç köşe yazarı atılan “çığığa” destek vermeye çalışıyor ama zamanında hükümetin yaptığı olağanüstü işleri bile arsızca ve amansızca yerden yere vuranlar, kolay kolay kabullenilemeyecek bu skandal ortaya çıkmalı neredeyse bir hafta olmasına rağmen **“işkence gibi bir sessizlik”** içinde durabiliyorlar.

12 Eylül referandumunda **“yetmez ama evet” diyenlere**, AKP'nin vaatlerinden vazgeçtiğinden emin olduktan sonra **“Biz size demiştik” cakalanmasıyla yaklaşanlar** hükümeti eleştirebilmek ve şu zavallı ülkede yaşanan yüzlerce saçma sapan haksızlıktan/ işkenceden birine engel olabilmek için ellerine bundan daha iyi bir fırsat geçmemesine rağmen **“çıt” çıkartamıyorlar.**

“Basın özgürlüğü kalmadı ülkede” diyenler alın size özgürlük. Elinizi tutan nedir? Madem özgürlüğün tadını çıkartamayacaksınız, özgür olmaktan bu kadar korkacaksınız, özgürlüğünüzü kullanamayacaksınız neden sakın sakın otururken yerli yersiz “Özgürlüüüük” diye ayağa fırlıyorsunuz? Deli misiniz siz?

Körkütük AKP karşıtı gazeteler bile hâlâ bu konuda bir gürültü kopartabilmiş değil. Hükümete “Siz ne yaptığınızın farkında mısınız? Bunu nasıl yaparsınız?” demek ya da “İşte AKP'nin işkenceye Toleransı” gibi başlıklar atmak için neyi bekliyorlar?

AKP'nin gazeteleri ve bunların “demokrasi kahramanı” sandığımız köşe yazarları ise zaten her AKP eleştirisini yeni bir “AKP'yi Bitirme Planı” olarak etiketleyip işini ya da geleceğini kaybetme korkusundan kalemini oynatamadığı için bu skandala gözlerini kapatıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bugün çok istekliyim

Kerem Altan 09.08.2012

Pazar günü, gündem sakın sakın ilerlerken akşamüstüne doğru **Başbakan Erdoğan'dan uzun zaman tartışılacak açıklamalar** geldi. Haftanın ikinci yarısına girerken hâlâ tartışılıyor Başbakan'ın sözleri.

Karşısına aldığı konuklarıyla uzun uzun dertleşti Başbakan televizyonda. Uzun bir zaman ısrarla görmezden geldiği bazı konularla ilgili de konuştu.

Kendisine duyulan güvenin, inancın gittikçe azaldığı bir dönemde hatırı sayılır bir kesim için bardağı taşıran damlalardı bu açıklamalar.

Saatlerce ırk, din ve dil ayrımı yapmadan kendi halkını küçümsedi, aşağıladı, aptal yerine koydu, ölümleri yarıştırdı, işkencecilerini korudu, gerçekleri çarpıttı Başbakanımız.

Ve biz de Başbakanımızın vicdanının sınırlarını gördük, daha doğrusu vicdanının bir sınırı olduğundan iyice emin olduk.

Ne zaman Başbakan bu tip akıl almaz sözler söylese danışmanlarının kendisini yanılttığı lafları dolaşüyor ortalıkta.

Başbakanımız evin delisi mi? Bunadı da bizim mi bundan haberimiz yok?

Başbakan'ı kandırmak bu kadar kolay mı? Kendisine yalan söyletebilmek, yalan söylemesini göze almak bu kadar basit mi?

Voleyboldan güreşe, heykelden tiyatroya, atıcılıktan jimnastiğe, fizik gücü veya akıl ya da her ikisini birden gerektiren her türlü branşta altın madalyaları sonuna kadar hak eden Başbakanımız, birkaç kendini bilmez danışmanının laflarıyla mı verdiği sözleri unutup hak yiyecek ya da kalp kıracak?

Mümkün değil. Başbakanımız gönlünden geldiği gibi ne istiyorsa söyledi. Ne aklıktan ne de susuzluktan öyle konuştu Başbakan. Sadece insafsızlıktan çıktı ağzından o kelimeler.

Sayfaları yetiştirmeye çalışırken bir yandan da kulağım televizyondaydı. Bir ara Başbakan'ın konuklarına, "istekleri de bitmiyor ki" diye yakındığını duydum.

Cümlelerin başını kaçırmıştım ama zaten o cümlelerin öznesi ne olursa olsun, talep edilen şey her ne olursa olsun Başbakan'ın bundan sıkılması, hayal edilen ülkenin artık onun liderliğinde var olamayacağına inancımı biraz daha pekiştirdi.

Halkının isteklerinden sıkılan bir başbakan, demokrasiden de sıkılmış demektir.

Yıllardır bu ülkenin insanlarından sakınılan eşitliği, mutluluğu, adaleti vermeye geldiğini söyleyen kendisiydi halbuki. Kimse ondan, onun da istemediği bir şeyi talep etmiyor.

Çok da şımarık yetiştirilmiş olmasam da benim de sıradan bir vatandaş olarak her şeye rağmen Başbakan'dan bazı isteklerim olacak. İsteklerimin sonunun gelip gelmeyeceği konusunda ise söz veremem.

Öncelikle **Başbakan'dan, bir başbakanın sadece ve sadece halkına hizmet etmek için orada olduğunu idrak etmesini rica ediyorum.**

Üzerinden yedi ay geçmesine rağmen, 34 insanın hayatını kaybettiği Uludere katliamının sorumlularının bulunmasını sağlamasının ve ölenlerin ailelerinden adam gibi bir özrü sakınmamasının, bitmeyen "Kürt sorunumuzun" sonunu getirmek için bulunmaz bir fırsat ve çok iyi bir başlangıç olacağını algılayabilmesini istiyorum.

Bir kadın tecavüze uğradığını söylediği hâlde, insanlardan o kadının "terör örgütü üyesi" olduğu için "yalan söyleyebileceğine" inanmalarını istemenin kimsenin olmasa da Allah'ın zoruna gideceğini tahmin edebilmesini istiyorum.

30 yıldır yaşanan bir iç savaşta, televizyonda ölü sayısı verirken bizden ve onlardan diye tabela tutmanın, "Kürt sorunda" bir başbakanı çözümden uzak düşürdüğünü akıl edebilmesini istiyorum.

İşkenceci polis şeflerini korumanın ileride başını belaya sokacağını görebilmesini istiyorum. Ve yanan her canın ondan sorulacağını da bilmesini istiyorum.

Herkesin inancına saygı göstermenin bir görev, insanlara ibadet etmelerini sağlayacak imkânları sunmanın önemli bir hizmet olduğunu anlamasını istiyorum.

Kürtajdan kaç çocuk yapılacağına, şampiyonluk kupalarının nerede ve ne zaman verileceğinden insanların günde kaç paket sigara içmesi gerektiğine kadar her şeye karışmaya hakkı olmadığını kavramasını istiyorum.

Her Allah'ın günü üç işçi hayatını kaybederken, Meclis'te İş Güvenliği Yasa Tasarısı görüşmelerine gitmeyen vekillerine tıpkı halkına yaptığı gibi "esip gürleyebilmesini" istiyorum.

Her dediğine kafa sallayan bir medya yaratırken "akıllı düşman aptal dosttan iyidir" sözünü aklından çıkarmamasını istiyorum.

Sınır tanımayan bir vicdan sahibi olmasını istiyorum

"İstekleri bitmiyor ki" diyen bir başbakan değil "Daha çok şey istesinler" diyebilen bir başbakan istiyorum.

Çok şey istiyorum.

Çünkü ben başbakanların halkının isteklerinden sıkılmayacağı özgür ve adil bir ülkede yaşamak istiyorum.

keremaltan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

GDO'lu İNŞ

Kerem Altan 16.08.2012

Asıl niyetim **NTV Tarih** dergisinde okuyup çok şaşırdığım, **Atatürk'ün Kartacalı Hannibal Barkas hayranlığı** üzerine birkaç satır bir şeyler yazmaktı ya da "Yıllık izninin bir bölümünü kullanıyor" notunu asıp biraz kafa dinlemenin tam zamanı diye düşünüyordum ama son ayların "**yükselen yıldızı**" İçişleri Bakanı **İdris Naim Şahin**'in hiçbir zaman unutulmayacak "şov"larına devam ettiğini görünce bu konuda bir şey söylemeden bir dahaki yazı gününü beklemeye açıkçası gönlüm elvermedi.

Otantik bakanımızın son açıklaması tadından yenmeyen **biber gazları** ile ilgili oldu.

"CS gazı üretici firma tarafından 'Uygun eğitim almış personel tarafından kullanıldığında insan sağlığına zararlı olmadığına' dair verilen kalite güvenlik belgesiyle kullanılmaktadır. Ülkemizde, gaz mühimmatlarından kaynaklanan bir ölüm vakası yaşanmamıştır" diye döktürdü bakan.

Öyle anlaşılıyor ki Şahin, Başbakan Erdoğan'ın Hopa mitingi sırasında gerçekleştirilen gösterilerde biber gazı nedeniyle hayatını kaybeden **Metin Lokumcu**'yu ve Yalova'da polisin sıktığı biber gazından dolayı 30 yaşında yaşamını yitiren **Çayan Birben**'i unutmuş.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cennet, AB'nin ayakları altındadır

Kerem Altan 23.08.2012

AKP hükümeti iktidardaki 10. yılında.

Bu on yıllık süreçte toplumun ihtiyaçlarını karşıladığı sürece, söz verdiği gibi ayırt etmeden hizmet ettikçe sevildi, sayıldı ve kazandı. Ne yazık ki kazandıkça da kibre kapıldı.

Bir zamanlar, AB üyeliği, kıtanın büyük bir ekonomik krize girmesinden önce parti için çok önemliydi ve üyelik yolunda partinin attığı adımlar büyük bir oy oranını da beraberinde getiriyordu. Tabii hükümet o adımları atmaktan vazgeçtiğinde de eleştiriler artmaya başladı.

Sonra Avrupa'nın önemli ülkeleri ekonomik bir çöküş sürecine girdi.

AKP, Avrupa'yı küçümsemeye başladı. Ve biz de AB ile ilişkilerden sorumlu bakan Egemen Bağış'ın icraatlarını değil İdris Naim Şahin gibi bir İçişleri bakanını tartışır hâle geldik.

"Ortadoğu'nun yeni lideri" olarak gösterildikten sonra **"Artık onlara ihtiyacımız olmadığı"** söylendi, **"Avrupa hayranları"**na da **"Bakın işte özendiğiniz birliğin hâline"** dendi.

Oysa kendilerinin de az çok tahmin edebileceği gibi "Avrupa hayranları"nın asıl özendikleri Avrupa'nın zenginliği değil, insan hayatına verdiği değerdi. Bunu güvenceye alan yasalarıydı.

Bu kâbus gibi ülkenin tek kurtuluş yolunun o yasalara kavuşmak olduğuna inanıyorlardı o "Avrupa hayranları".

Çünkü "hayran hayran" biliyorlardı ki o zaman bir ayda 479 işçi ölmeyecek, milletvekillerinin katılma gereği görmediği İş ve İş Güvenliği Yasa Tasarısı görüşmeleri sırasında Meclis'in bahçesinde bir işçi daha hayatını kaybetmeyecekti.

Polisler ellerini kollarını sallayarak terör estiremeyecek, işkenceci polis şefleri kendilerine başka bir meslek bulmak zorunda kalacaktı. Valiler bu şefler için “**Vereğimiz görevleri layıkıyla yerine getirecek bir geçmişe sahip**” diyemeyeceklerdi. Çünkü o zaman aslında bu lafın “**Demek ki adama işkence görevi verecekler**” diye anlaşılabilceğini tahmin edip söylediklerine ve kendilerine çekidüzen vermeleri gerektiğini bileceklerdi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oyun

Kerem Altan 06.09.2012

İtibarsızlaştırma **çabaları** iki koldan yürüyor. İlki, **Akit** gazetesinin başlattığı, Başbakan'ın mahdumlarından en heveslisinin bıkip usanmadan her Allah'ın günü devam ettirmeye **uğraştığı** ve artık gazetesinin diğer yazarlarının da rol almaya başladığı bir oyun. Yapmaya çalıştıkları şu: “Başbakan'ı her konuda acımasızca eleştiren **Taraf** konu PKK olunca neden susuyor” sorusunu ortaya atarak hem hükümete bir tek laf edememelerinin ağırlığını ve utancını gözlerden kaçırmak, hem de çok tehlikeli bir mesaj vermek: “Bunlar PKK'nın gazetesi, yazarları da onları savunuyor.”

Tabii ki Reşadiye baskınından sonra atılan manşeti, gazetede PKK'yı yerden yere vuran onlarca yazıyı, PKK'nın bu gazeteyi boykot ettiğini, birazdan daha ayrıntılı anlatacağım PKK'nın **Orhan Miroğlu**'nu ölümle tehdit ettiği zaman gazetenin ve başyazarının tutumunu, yazdıklarını duymadıklarını, bilmediklerini düşünmüyorum. Her şeyin farkındalar.

İkincisi de şu: “Başbakan'ı ve hükümeti eleştirmeye doyamayan **Taraf** konu kendisi olunca nasıl da ifade özgürlüğünü unutuyor” yazıları döşenerek bu gazetenin de aslında “onlar gibi”, “Başbakan gibi” tahammülsüz ve beceriksiz olduğunu, bu nedenle de kimseyi eleştirmeye hakkı olmadığını anlatmaya çalışıyorlar. Bildiğimiz şark kurnazlığı. Senden farklıysa, üstüne üstlük de doğruyu söylüyorsa hemen kendine benzeterek yok et.

Ve şu son Orhan Miroğlu olayı. Bu defa, yukarıda açıklamaya çalıştığım yöntemlerin ikisini birden tedavüle sokma çabası içindeler. İkisini birden çünkü Miroğlu'nun daha sonra internet sitelerine dağıttığı ve sansüre uğradığı iddia ettiği paragraf tam da aradıkları türden. **Taraf**'ın, PKK'nın psikolojik harbine hizmet ettiğini yazan Miroğlu'nu sansürlediği söyleniyor şimdi de. İşin içinde hem sansür var hem de PKK. Arayıp da bulamadıkları bir fırsat.

Fakat yine erken davrandılar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Veli toplantısı

Kerem Altan 10.09.2012

Geçtiğimiz perşembe günü, Başbakan'ın mahdumlarından en heveslisinin ısrarlı çağrılarına uyup bu köşede hem kendisinden bahsetmiş hem de kendisine ve onun gibilere ufak bir tavsiyede bulunmuştum.

Gelin görün ki, yazılarında ısrarla adımları zikrettikten ve kendisine verilen cevaptan sonra Başbakan'ın bu mahdumu çareyi kaçmakta bulup "Sen git baban gelsin" gibi orijinal bir talepte bulundu.

Bunlar böyledir... Bağıra bağıra çağırırlar, "Hayrola" deyince de "Sen git baban gelsin" derler. Tecrübesinden dolayı kendisinden daha akıllıca, esnekliğinden dolayı da daha kıvrak bir yanıt beklerdim. Çünkü şu anda benimle herhangi bir konuda tartışmak isteyen herhangi birisi ancak yavaş yavaş tartışmadan kaçmak için bu "Baban gelsin" klişesini kullanır.

Tabii bu "talep" karşısında ne yapacağımı bilemedim ilk önce... Acaba bu ağır mı ağır cevabın altından nasıl kalkacaktım?

Sonra aklıma daha iyi bir öneri geldi. Madem bu tip bir "veli toplantısı" söz konusu, ben de Başbakan'ın mahdumu Ahmet Kekeç'in bu teklifini kabul etmekle kalmayıp daha ilginç bir öneri sunuyorum: Ben geleyim, mahdumu olduğum Ahmet Altan gelsin, senin mahdumu olduğun Başbakan gelsin ve hadi sen de gel. Ha istersen ağabeylerini ve kız kardeşlerini de çağır, onlar da gelsin. (Yalnız Elif Çakır gelecekse, yanında Taraf gazetesine veda yazısını da getirsin. Bakarsın sıkılırız, açar okur duygulanırız)

Velilerimiz memleket meselelerini konuşurken biz de seninle misket oynarız.

Sen mızıkçılık yapar sonra da "Mızıkçılık yapıyorlar" diye bağırsın.

Velin de seni teselli etmek için televizyona çıkarır.

Öyle çizgi film gibi durursun orada.

ŞİMDİ BABAM GELSE KURTARAMAZ SENİ

Gelelim "terbiye özürlü" meselesine...

Uyarayım, belgelerle yani arşivle konuşacağım... Yani bu defa babam gelse kurtaramaz seni Ahmet Kekeç...

Hem yazı işleri müdürlerimizden Tuncer Köseoğlu hem de benim için durmadan "terbiye özürlü" ya da "seviyesizliği düstur edinmiş yazı işleri müdürleri" diyorsun... Sana küfürler ettiğimizi, hakaretler yağdırdığımızı söylüyorsun hiçbir kanıt göstermeden...

Ben de üşenmedim ve sana verilen köşede insanlara ne hakaretler ettiğini birkaç örnekle bir güzel derledim... Asıl "terbiye özürlü"nın kim olduğunu öğren istedim. Ya da kimin "seviyesizliği düstur edildiğini" ... Yerim dar olduğu için de bulabildiğim örneklerin hepsini sıralayamadım burada. Ama bir itirazın olursa önümüzdeki günlerde devam ederiz.

Başlıyoruz...

17 Mart 2012- "Böyle Kindar Yazı Görmedim" başlıklı yazın, hedefinde Can Dündar var:

"...Bir de sinik ki, sormayın... Hem sinik, hem 'kindar...'"

"...Romantiksın, isyankârsın filan da... Aynı zamanda uyanıksın..."

19 Mart 2012- "Bu Yazarda Fikir Bulunmaz" başlıklı yazın, hakaretlerinin adresi yine Can Dündar:

"...kimlerin 'yönetim sorumluluğu' altında bu işe kalkıştıklarını anlatacaksın ki, ciddiye alabilelim seni... 'Dürüst ve objektif gazeteci' diyebilelim... Bunu diyemiyoruz..."

02 Haziran 2012- "Kovulmadım" başlıklı yazın, bu defa da ağzını bir zamanlar aynı gazetede yazdığın başyazarın Mehmet Altan için bozmuşsun:

"Bu gazeteden yalnızca gazetesine saygısı olmayanlar kovulur. Bunları da toplasan, bir kişi eder... Daha doğrusu etmez. Neden bu kadar ağır konuştuğumu bilmiyorum. Hayatını hangi ilke, hangi ahlak, hangi centilmenlik, hangi şık tavır, hangi onur üzerine kurduğunu bilmediğimiz birilerinden "ilke ve ahlak" dersi alıyoruz da... Belki ondandır..."

09 Haziran 2012- "Şerefın Varsa" başlıklı yazın, bu yazından örnek vermeyeceğim çünkü sadece başlık yeterli olur nasıl bir kalemin olduğunu anlayabilmek için. İsteyen açar okur.

15 Ağustos 2012- "Pis Kokuyorsunuz", gerçekten seviyeli bir başlık olmuş:

"...Bu arkadaşımız 'delikanlı' bilinir, 'namuslu ve haysiyetli bir yazar' olarak geçinir..."

"HAMİŞ: Kendilerini 'liberal' diye yutturan 'kaşar solcuların' ve paşa torunlarının 'nesnel anlama çabaları'ndan, ufaktan bir 27 Mayıs kokusu almıyor değilim... Oruç kafayla toparlayamam. Başka bir zaman konuşuruz..."

28 Ağustos 2012- "Seni Niye Ciddiye Almadıklarını Anladın mı?" yazısı... Bu soruyu sorduğun insan hakkındaki, yuvarlayarak söylüyorum 35. yazın. Bu yazınla *Akit*'in hedef gösterme operasyonuna "iyi" katkı yapmışsın. Son zamanlarda en gözde seyirlik haline gelen "andıçlama olimpiyatlarına" doğrudan katılırsın.

31 Ağustos 2012- "Bu kadarını PKK Bile Yapmazdı", kelimenin tam anlamıyla coşmuşsun:

"...PKK yayın organı ancak bu kadarını yapabilirdi..." (Akit kafası)

"...Bakın işte gördüğünüz gibi, bu kez 'ağabeyinize' hükümeti eleştirdiği için çıkmadım. Çakıyorsam, 'sınıfsal bir bakışı' temellük ettiği, eleştiriyiyle düşmanlığı birbirine karıştırdığı, kısacası ahlaksız ve vicdansız bir yazarlık tutumunu benimsediği için çakıyorumdur..."

Ve eylül ayı... **"İnsanı İddiasından Vururlar Ahmet Altan"**:

"...Taraf gazetesinin, 'seviyesizliği' düstur edinmiş bir yazı işleri müdürü var. İsmi Tuncer Köseoğlu..."

“...Tuncer Köseoğlu'nun bir zevzekliği saydım...”

Şimdi bu “seviyeli” ve terbiyeli” üslubun için ne diyeceksin? Sen de Orhan Miroğlu gibi yazılarında eklemecikarma mı yapacaksın bu yaştan sonra? “Eskilerin tabiriyle fıkra muharriri”sin de, insanlara bu seviyesizlikle “seviyesizliği düstur edinmiş” dediğin zaman yenilerin tabiriyle sadece “fıkra” gibi bir adam oluyorsun.

Not: Arşiv taraması yaparken gözüme takıldı. Eğer bu ülkede yaşayan ve hayatını bu ülkedeki siyasi gelişmeleri yazarak kazanan birisi yazılarından birinde “Kürtler artık bu ülkenin eşit vatandaşlarıdır” diyebiliyorsa (24 Ağustos 2012 “PKK’ya kardeşlik çağrısı”-Ahmet Kekeç) ya yaşananları algılayamıyordur ya da öyle olmadığı halde öyleymiş gibi gösterip sahtekârlık yapıyordur. Ki ikinci ihtimal yazının sahibine daha çok yakışıyor.

keremaltan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan’ın kof mahdumu ve suç ortaklığı

Kerem Altan 13.09.2012

Önce Başbakan’ın biricik mahdumu Ahmet Kekeç’e gerekli cevabı vereyim sonra asıl yazmak istediğim konuya geçirim.

Kekeç’in salı günü benimle ilgili yazdığı yazısından iki sonuç çıkardım: Birincisi, 10 Eylül 2012 tarihli “Veli toplantısı” başlıklı yazımın ne kadar doğru olduğunun anlaşılmasına hakaretlerine kaldığı yerden devam ederek yerinde bir katkı yaptı ve bir teşekkürü hak etti yiğidi “döv” ama hakkını yeme . Ama bu defa eskisinden farklı olarak “sen git, baban gelsin” yerine hedef büyüttü ve dedemin dedesine kadar işi uzattı. “Sen git, dedenin dedesi gelsin” demek istedi herhalde. Bizim ailede benden başka herkesle tartışmak istiyor sanırım ama işin kötüsü bizim ailede de benden başka onunla tartışmak isteyen yok. İkincisi ve daha önemlisi ise, Başbakan’ın biricik mahdumu yazdıklarına adam gibi bir cevap veremeyerek, eveleyerek geveleyerek, kof kabadayılığın irsi olduğunu ortaya koydu. Onca küfür ve hakaret o kofluğu kapatmak için herhalde. Ama öylesine büyük bir koflukları var ki hiçbir küfür üstünü örtmeye yetmiyor.

Şimdi gelemim asıl meselemize...

Konu **Başbakan ve medya...**

Bilindiği gibi bizim başbakan medyaya karışmaya çok meraklı. Aslında her bir şeye müdahale etmeye hevesli. Kimin kaç çocuk doğuracağından tutun da nerelerde içki içilip içilmeyeceğine kadar insanların kendi kendilerine karar vermesi gereken her şeyde bir sözü olmasını hatta o sözüne kesinlikle uyulmasını istiyor. Uyulmayınca da o insanları hain ilan ediyor. Tüm bu ehliyetleri nereden aldı ben de bilmiyorum.

CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu bile kedi olalı bir fare yakaladı ve Başbakan için “**Türkiye’nin en büyük medya patronu**” dedi.

Haksız mı?

Neredeyse ülkedeki tüm medya kuruluşları Başbakan'ın emrine amade olmasına rağmen bizim başbakan her fırsatta medyaya atmaktan geri kalmıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

şerefli hayaller

Kerem Altan 21.09.2012

Galatasaray'ın **Manchester United** deplasmanından 1-0 mağlup ayrılmasından sonra okuduğum yorumlar ve bizimki de dahil gazetelerin attığı manşetler hep sarı-kırmızılıların aslanlar gibi top oynadığı fikrinde birleşiyordu.

Pek katılamayacağım. Çünkü ma 1-0 değil de 3-0 Manchester United'ın galibiyetiyle sonulansaydı şu anda Galatasaray'ın ne kadar vasat hatta kötü bir futbol oynadığı yazılacaktı her yerde. E, skor yazarlığının tek doğru olduğu bir yerde skor taraftarlığı da çok garip karşılanmamalı herhalde.

Evet, Galatasaraylıların bile beklemediği kadar pozisyon buldu sarı-kırmızılılar, iki net penaltısı verilmedi ama ne yazık ki oynanan oyun öyle şahane bir oyun değildi. Galatasaray sahadan galibiyetle de ayrılrsa şahane oynamış olmayacaktı. Sadece büyük bir iş başarıp Old Trafford'dan üç puan çıkarmış olacaktı.

Ki arşamba akşamı Galatasaray kadar Manchester United da çok net pozisyonları harcadı ve üstelik bir de penaltıdan yararlanamadı.

Hakan Balta kelimenin tam anlamıyla rezaletti. Zaten **Sir Alex Ferguson** gibi rakiplerinin açıklarını, sahaya şöyle bir bakıp nında görebilen bir teknik adam için Galatasaray'ın yıllardır sol kanatta çektiği sıkıntı bulunmaz bir fırsattı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Değer miydi

Kerem Altan 27.09.2012

“Halka karşı acımasızca hareket etmek bizim görevimizdir. İstanbul'un üzerine kerim.”

Bu cümleler **Balyoz** davasında 18 yıl mahkmiyet alan **emekli Korgeneral Metin Yavuz Yalçın**'a ait.

Geçmişinde dört darbe ve bir de e-muhtıra bulunan bir ordunun komutanının bu “sevgi” dolu sözleri ve görev bilinci sizleri dehşete dşrmyorsa yapabilecek pek fazla şey yok.

Benim içinse bazı şeylere kani olmam için yeter.

Davanın bütün delillerini hiçe sayarak, dava devam ederken sanıklar tarafından uluslararası mahkemelere yapılan itiraz başvurularının geri çevrildiği gerçeği yokmuş gibi davranarak, yine sanıkların dava sürecindeki çeşitli itiraflarını görmezden gelerek, Genelkurmay Başkanlığı'nın mahkemeye gönderdiği ıslak imzalı orijinal belgelerden hiç bahsetmeyerek böylesine tarihî bir davanın özünü yok sayıp sadece birkaç aksayan ayağı dillendirme yolunu seçenleri hayretle izliyorum.

Bitmiş davayı bile sulandırmak isteyen güruhla Balyoz planlarındaki **"faydalanılacak gazeteciler"**in isimlerinin büyük oranda örtüşmesini de gülümseyerek karşılıyorum tabii.

Amaç, tıpkı Ergenekon davalarında olduğu gibi ya da şike davası boyunca tercih edilen strateji gibi **kamuoyunu yanıltarak bir tepki doğmasını beklemek** ve **bu tepkiden bir sonuç almayı ummak**.

Eskiden olsa işleri daha kolaydı ama bu zamanda kitleleri manipüle edip kontrol altına almak ve yapılan kanun dışı işleri vicdanlarda meşrulaştırmak artık tahmin edilenden daha zor.

Davayla ilgili "yanlış"lar varsa elbette dile getirilmeli ve düzeltilmeli ama davanın "özü" de gözden kaçırılmamalı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kongre yalanları

Kerem Altan 04.10.2012

Başbakan Erdoğan'ın **pazar günkü kongre** konuşmasından önce hükümete yakın gazeteler ve yazarlar öyle bir ortam yarattı ki sonunda özlediğimiz, inandığımız **Erdoğan o meşhur balkon konuşmalarından birini daha yapacak "sanrısı"na kaptırdık kendimizi**.

Ben, özellikle son bir yılda yaşanan sayısız hayal kırıklığına rağmen çok ümitlendim. Hem medyanın estirdiği özgürlük rüzgârları, hem de Başbakan'ın hafta içi televizyonlarda anlattıkları nedeniyle artık öyle veya böyle **"duraklama dönemi"nin bittiğini, "gerileme dönemi"nin de henüz başındayken bu yoldan dönülmesi gerektiğinin artık fark edildiğini umdum**.

Fakat günün sonunda kaybeden tarafta buldum kendimi. Anlaşılan hükümete yakın medyanın her zamanki hayal dünyasına biraz hızlı dalmıştım.

Konuşmasına, televizyondaki yarışma programlarına katılanlar gibi fırsat bu fırsat dört bir yana selamlar yollayarak başladı Başbakan. Kendisi tersini iddia etse de o **selamların hemen hemen hepsi doğuya gitti**.

Sonra şarkılar, türküler, alıntılar, şiirler, beraber üzülmeler, beraber gülmeler eşliğinde ve bol bol hamaset yüklü laflarla devam etti ve bitti Başbakan'ın o **"tarihî manifestosu"**.

O günden beri de medyada Başbakan'ın o "tarihî" konuşmasıyla, Meclis açılışında konuşan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün söyledikleri kıyaslandı.

Bana kalırsa, **Cumhurbaşkanı Gül'ün elindeki metni eğer Başbakan okuyabilmiş olsaydı bugün bambaşka bir atmosfer hâkim olurdu ülkeye**.

Ama bu defa da olmadı ne yazık ki.

Başbakan'ın Kürt sorunuyla ilgili söylediği **"Kürtçe savunma"** gibi **"yenilikleri"** devrim gibi gören de oldu, **"Kürt kardeşlerimizle beyaz bir sayfa açalım"** sözlerini her pazartesi rejime başlamaya karar verenlerin motivasyonu da oldu. En olmadı, bugüne kadar dağıtılan kitapçıları, seçim bildirgelerini unutup, **"konuşma beklentileri karşılamadı ama siz bir de dağıtılan o 'sihirli' kitapçığı görün"** gibi yorumlar yapan da oldu.

Başından sonuna dinledim Başbakan'ın konuşmasını.

Yetmedi, hafta başından beri yazılanlar, çizilenler nedeniyle konuşmanın bütünü elimde, acaba ben mi bir şey kaçırdım, ben mi duyduklarımı yanlış yorumluyorum diye dolaşıyorum etrafta.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cevapları biliyorum

Kerem Altan 11.10.2012

Kasım ayında ABD seçimleri sonuçlanacak. Kıyasıya devam eden yarışta şimdilik işler **Obama** için de, **Romney** için de garanti gibi gözüküyor.

Seçimler yaklaşırken iki aday da çeşitli kampanyalar düzenliyor, çeşitli forumlara katılıyor.

Geçtiğimiz haftalarda bu forumlardan birine katılan Obama'ya *"İktidarınızın ilk döneminde, Kongre'nin iki kanadında da çoğunluktaydınız ama yine de göçmenlik reformunu çıkarmadınız. Sözünüzü tutmadığınızı kabul etmenizi istiyorum"* gibi esaslı bir eleştiri yöneltildi.

Obama da, **"Bana hatırlattığınız gibi, şu âna kadarki en büyük başarısızlığım kapsamlı göçmenlik reformunu hayata geçirememiş olmamız"** diyerek bu eleştiriye güzelce kabul etti.

Tabii, Cumhuriyetçi Kongre üyelerinin bu konuda kendisine engel olduğunu belirtip, ihmalin sorumluluğunu paylaşmayı da unutmadı Obama. Sonuçta o da bir siyasetçi.

Dünyanın hiçbir medeni ülkesinde hayranlıkla ya da garip karşılanmayacak bir diyalog. Bir gazeteci herkesin gözü önünde bir lidere tutmayı unuttuğu bir sözü hatırlatıyor, lider de sakince bu eleştiriye kabul edip eksikliğin neden kaynaklandığını anlatmaya çalışıyor.

Şimdi bir anlığına konunun kahramanlarının bizim başbakan ve bir Türk gazeteci olduğunu düşünelim.

Kesinlikle iktidarın kontrol ettiği gazete ve televizyon kanallarında çalışan basın mensuplarını kastetmiyorum. Bu tip bir eleştiriye dile getirmeye yeltenirken seslerinin nasıl titreyebileceğini, oturdukları yerde nasıl kıpırdanıp duracaklarını, soruyu nasıl iki büklüm hâle getirebileceklerini tahmin edebiliyorum aşağı yukarı.

Ama diyelim ki "yiğidin" biri çıkıp, seçim dönemlerinde verdiği sözleri hatırlatarak Başbakan'dan bu sözlerle sadık kalmadığını kabul etmesini istese acaba bizim başbakanın vereceği karşılık neler olur?

Galiba bizimkinin vereceği karşılıkları da aşağı yukarı tahmin edebiliyorum:

"İktidarınız döneminde faili meçhul cinayetlerin son bulacağı sözünü vermiştiniz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Okur izindeyim!

Kerem Altan 18.10.2012

Ortada öyle çekici bir kavga var ki, yıllık iznimin, altını çizerek söylüyorum "çok küçük bir bölümünü" kullanmama rağmen, sayılı günlerimin güneşli bir sabahını feda etmekten çekinmeden bilgisayarımın başına oturdum. Yine de çok uzatmadan, birkaç söz söyleyip en azından öğleden sonranın tadını çıkarmaya çalışacağım.

Bildiğiniz gibi gazetedeki kavga tüm hızıyla devam ediyor.

Arada terbiye sınırları da zorlanmıyor değil.

Ama yine de söyleyeceğimiz sözlerden "büyüyünce" utanmamak için, bu kadar birikimi en nihayetinde bir Ahmet Kekeç olmaya feda etmemek için herkese sakın olma ve sadece fikirleri "savaşırma" tavsiyesinde bulunuyorum.

Şimdi gelelim tartışılan konuya.

Öyle anlaşılıyor ki Kürt sorununu çözeceğini söyleyen, "Yeni Oslo görüşmeleri yapılabilir" gibi çıkışlar yapıp "tarihte görülmemiş bir cesaret örneği" sergileyen, yaptıklarına değil de yapacaklarına inanılması beklenen hükümete ya da daha doğrusu Başbakan'a koşulsuz bir inanç ve güven duyulması isteniyor.

"Oslo görüşmeleri" ihtimaline karşılık bütün demokratik taleplerimizden vazgeçmemiz isteniyor.

İnsanca yaşamamızı sağlayacak, devletin değil insanın önemli olduğunu anlatan her türlü talebimizi içimize atmamız bekleniyor.

Başkalarını bilmem ama ben "Oslo görüşmeleri ihtimaline" karşılık "demokrasiden uzaklaşma" takasına razı değilim.

Oslo görüşmeleri olacaksa olsun ama demokrasi de olsun.

İkisi neden birbiriyle çelişiyor, onu da tam anlamış değilim.

Niye her antidemokratik uygulamanın cevabı "Oslo" oluyor?

Hem Oslo görüşmelerini destekleyip hem demokrasi isteyemiyor muyuz?

İşkenceci polis şefi diyorsun, "Bak Başbakan Oslo dedi" diyorlar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayırlısı...

Kerem Altan 25.10.2012

Tam da kendime, **“Söylenecek çok şey var ama uzatmayalım, tadında bırakalım, bak kardeş onlar kardeş”** derken satır aralarında laf çarpmalar, ortada öylece duran sorulara yanıt vermek yerine **“laf kalabalığıyla”** geçiştirmeler devam edince artık ben de bazı soruları daha **“net”** sorma, bazı gerçekleri daha **“net”** ortaya koyma zaman geldi diye düşündüm.

Ama öncelikle tartışmanın başına dönmek istiyorum. Gazetede yaşanan ve çok rağbet gören **“kavga”**nın çıkış noktası şimdilerde ufak ufak inkâr edilse de **“Ne olursa olsun niye AKP’yi eleştiriyorsunuz? Işığı görmüyor musunuz? Boşverin hakkı hukuku”** gibi yersiz sorular ve anlamsız talepler oldu.

Yersiz çünkü bir defa kimse **“ne olursa olsun”** AKP’yi eleştirmiyor burada. Gazeteyi düzenli okuyan herkes bunu açıkça görüyordur zaten. **“Barış için Apo ile görüşülebilir”** dendiği zaman **alkışlanır**, **“Anadilde eğitim şeytana uymaktır”** dendiği zaman ise karşı tarafın anlayabileceği bir dille **tepki gösterilir**. Yani her zamanki gibi **“Doğruya doğru, eğriye eğri diyebilmenin büyük konforundan geliyor sözümüzün gücü”**.

İkincisi kimse birilerine **“Neden AKP’yi eleştirmiyorsunuz yazılarınızda”** diye sorduğu için de çıkmadı bu tartışma. Tam tersine AKP’ye yöneltilen eleştirileri somut bir şekilde çürütmek yerine kısaca **“Neden AKP’yi eleştiriyorsunuz?”** dendiği için çıktı ve bunu söylerken de had aşımı yaşandığı için de iyice alevlendi kavga.

Aslında iyi de oldu. Hayırlı oldu. Çünkü ister istemez kimilerinin **“Bizler iflah olmaz demokratlarız. Bizim için önemli olan tek şey insanların eşitlik ve özgürlük içinde yaşaması bu ülkede”** sözlerinin aslında **“bireysel pozisyonlarına hâlel gelmesin kaygısıyla”** söylenmiş olan birtakım sözler olduğu gerçeği su yüzüne çıkmaya başladı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yol yakırken...

Kerem Altan 01.11.2012

“Kasrı Kanco’da kuzu kebab yiyorsun, hapistekilere ‘açlık grevinde öl’ diyorsun.”

Yukarıdaki sözü Başbakan, eğer bir çözüm bulunmazsa yüzlerce insanın hayatını kaybedeceği ya da sakat kalacağı açlık grevlerine karşı BDP’li vekillerin tutumuyla ilgili söylüyor.

O zaman şöyle bir cümle de akla gelebilir: **“Üsküdar’da Boğaz’a karşı yemekleri yerken, Afyon’dakilere, Çukurca’dakilere, Şemdinli’dekilere öl diyorsun. 10 yıldır iktidarda olduğun hâlde çoktan halletmiş olman gereken bir sorun yüzünden hâlâ her gün insanlar ölüyor.”**

Bu tarz bir yaklaşım meseleyi çözebilir mi?

Diyelim ki hükümetin ve Başbakan’ın BDP’li vekillere yönelttiği tüm eleştiriler ve suçlamalar doğru.

Bu neyi değiştirecek?

BDP'li vekilleri ikiyezölü olmakla suçlamak, hayatlarını acılar içinde bitirmeyi göze almış yüzlerce insanı kurtaracak mı?

Uludere gibi Kürt meselesinde bir kırılma noktası olmaya doğru ilerleyen açlık grevleri yine birbirine laf atarak, dayılanarak mı çözülecek?

Daha önce her konuda defalarca denenen bu yöntemin hiçbir işe yaramadığı hâlâ görülmedi mi?

Hükümetin açlık grevlerinin 51. gününde insanların hayatını kurtarmak için BDP'li vekillerin **“kebab yediklerini”** ortaya çıkarmaktan başka bir planı var mı?

Ben henüz böyle bir şey duymadım.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bahtsız kutup ayısı

Kerem Altan 08.11.2012

 Bahtsız kutup ayısı *Taraf* gazetesinin ve bazı yazarlarının üslubundan şikâyet etmekten sıkılmayanlar sanırım AKP ve CHP'nin önceki günkü grup toplantılarından sonra üslup konusundaki düşüncelerini tekrar gözden geçireceklerdir. Ve bunu yaptıktan sonra da o taptıkları liderlerin ne kadar “kof” olduklarını bir ihtimal artık anlayacaklardır.

Başbakan'ın “bahtsız bedevi” göndermesine şaşırınlar ve bundan “rahatsız” olanlar olsa da insanları *Akit* gazetesi ağızıyla suçlamayı ve o gazetenin yalan haberleriyle insanları hedef göstermeyi âdet edinmiş birinden çok da beklenmeyecek bir laf değildi bu.

Tabii CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'nun da ondan aşağı kalır yanı yok. Kendisinin bu tip terbiyesizliklerine daha önce defalarca şahit olmuşuk zaten.

Bu arada “Bahtsız bedeviyi çölde kutup ayısı ‘öper’” atışmasıyla bu sirk gibi ülkedeki siyasi “kutuplaşmanın” ne anlama geldiğini de öğrenmiş olduk.

Ve tabii kutup ayısı da, isminin hem Tayyip Erdoğan hem de Kemal Kılıçdaroğlu'yla anılmasından sonra oturup “asil bahtsız olan benim galiba” diye düşünüp durmuştur herhâlde.

Aslında bu ülkede yıllardır yaşanan “bahtsızlıklara” bakıldığında kutup ayılarının bu civarda epeyce dolaştığını düşünmek de mümkün tabii.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tarihî bir an

Kerem Altan 15.11.2012

“Erdoğan ifade özgürlüğünü baskı altına alan lider olarak tarihe geçmek isteyemez.”

Bu “nazikçe uyarı”, yakın zamanda çok tartışılan “Türkiye’nin Basın Özgürlüğü Krizi” başlıklı raporu yayınlayan CPJ’nin direktörü **Joel Simon**’a ait.

Bana kalırsa Joel Simon her gün bu ülkede yaşananları bilse, Başbakan’ın adını her gün nasıl tarihe altın harflerle kazıdığını yakından görse, böyle bir uyarıda bulunmanın gereksiz olduğunu anlamakta, Başbakan’ın böyle bir kaygısı olmadığını hatta sanırım artık hiçbir kaygısı olmadığını kabullenmekte gecikmez.

Bizim başbakanın tarihe istese de istemese de nasıl geçeceğiyle ilgili birkaç ipucu arıyorsanız ben size vereyim...

Örneğin eleştiriye hiç tahammülü olmayan, kendisini eleştirenleri susturmak için emrine amade gazetelerini ve yazarlarını açık açık nefret suçu işleyen birer silaha çevirmekten çekinmeyen, sık sık talimatlar vermekle övündüğü mahkemeleriyle insanları sindirebileceğini sanan bir başbakan olarak...

Dolayısıyla da fena hâlde yanılan bir başbakan olarak...

Kendi inancından başka hiçbir inanca saygı duymayan, küçümseyen bir başbakan olarak...

Göztaltında işkencenin kendi iktidarları döneminde bittiğini söyleyip, işkenceci olduğu mahkemeler tarafından kabul edilmiş polis müdürü Sedat Selim Ay’ı terörle mücadelenin başına getiren ve televizyonlarda bu işkenceciyi savunan bir başbakan olarak...

Gazetecileri işinden attıran, bunu açık açık isteyebilen bir başbakan olarak...

Yaptığı sayılı “iyiliği” yaptığı sayısız “kötülükle” unutturmayı başarabilen bir başbakan olarak.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘Muhteşem On Yıl’

Kerem Altan 29.11.2012

Anlaşılan bizim başbakan 10. Osmanlı Padişahı **Kanunî Sultan Süleyman**’ı **Red Kit**’le karıştırıyor.

“Kanunî’nin 30 yılı at üstünde geçmiştir.”

Bir defa o kadar yıl at üstünde olan bir insanın beliyle ilgili ciddi sıkıntıları olur.

Tarihçiler **Ahmet Altan**’dan, Ahmet Altan da benden daha iyi bilir ama hatırladığım kadarıyla Kanunî Sultan Süleyman’ın yıllarca bel ağrısı çektiği gibi bir bilgiye rastlanmamıştır.

Hem beliyle ilgili sorunu olan biri için haremle cennetten çok cehennem olurdu. Tarihî kayıtlarda 10 çocuklu Kanunî Sultan Süleyman’ın haremle ilgili bir sıkıntısı olduğuna dair bir bilgiye de rastlanmamıştır. Dolayısıyla Kanunî Sultan Süleyman’ın otuz yıl at üstünde olduğu büyük bir yalandır.

Ünlü tarihçi, psikolog, mimar, müteahhit, jinekolog Prof. Erdoğan bu konuda yanılmaktadır vesselam.

Ben evinden uzak yalnız bir kovboyum...

Ve bu yalnız kovboyun gezecek daha çok yeri var...

Çocukluğumun en önemli kahramanlarındandı Vahşi Batı'nın yalnız kovboyu **Red Kit**. Bakmayın yıllar sonra bir Kabasakal'a dönüştüğüme ama bir de **Temel Reis**'i severdim.

Gölgesinden bile hızlı silah çeken Red Kit gelince kasabanın sorunlarının çözüleceğine emin olurdum.

Silahını akrobatik hareketlerle ustaca kullanmasını, kurşunlarını akla gelmeyecek yerlerden sektirerek düşmanlarını çaresiz bırakmasını hayran hayran izlerdim.

En çok da yerli halkla kasaba sakinleri arasında bir "arabulucu" rolü üstlenmesi ve onlarla olan dostane ilişkileri hoşuma giderdi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dokundular

Kerem Altan 06.12.2012

"Görüş ayrılıklarının" ya da **"farklı seslerin"** partisine zarar verdiğini söyleyen bir başbakan nasıl olur da ülkesindeki görüş ayrılıklarına ve farklı fikirlere **"tahammül edebilir"**, **"izin verebilir"**?

Ülkesine nasıl dünyanın ileri gelen ülkelerinkinki gibi bir demokratik sistem getirebilir?

BDP'li milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılması için hazırlanan fezlekelere itiraz eden, bu vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasının, Kürt meselesinde çözülmesi daha güç başka sorunlar doğuracağını söyleyen kendi vekilleri için **"buna eyvallah eden anlayış bizimle yürüyemez, kusura bakmayın"** diyebilen biri bir daha ağzına demokrasi lafını alabilir mi?

Aldığında bu sözleri kendisine hatırlatılmaz mı?

Farklı fikirlere bu kadar tahammülsüz olan biri, milyonlarca insanın kaderi elindeyken o insanların kendisi gibi düşünmesini, kendisi gibi yaşamasını, kendisi gibi inanmasını istemez mi, bunun için her şeyi yapmaz mı?

Yapmıyor mu zaten?

Dizilere de karışıyor, yazılara da karışıyor, yetmiyor haber programlarını kontrol edebilmek amacıyla işe yaramaz dalkavuklarını bir **"yanlış"** olmasın diye **"mahallelere"** diyor, gazete köşelerindeki **"evlat"**larıyla hakaret ettiriyor, hedef göstertiyor.

Ama hiçbirini yetmiyor. Kalkıyor kadınlara karışıyor, aklına gelen her yere cami dikmeye çalışıyor. Sonunda **ülkeyi, üç tarafı denizlerle kaplı, dört tarafı minarelerle çevrili, içinde her türlü kötülüğün döndüğü koskoca bir kışlaya çevirecek, Allah'tan da korkmuyor.**

Aslında Başbakan'ın bu **"dokunulmazlıkların kaldırılması"** inadı hayırlı da oldu.

Üç beş milletvekilinin dokunulmazlığını kaldırınca Kürt meselesinin çözüleceğini zanneden ve bunun olması için inat eden, elinden geleni ardına koymayan **Başbakan kendini artık dokunulur bir hâle getirdi.**

İşin ucu döndü dolaştı Başbakan'a dokundu.

"Has ipek kendini kırdırmaz" "prensibini" unuttu Başbakan ve uzun zamandır içinden çıkamadığı **haddini bilmezlik krizinde önemli bir kırılma noktasına geldi.**

Daha önce kendisine karşı pek ses çıkartamayan, hatta Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç gibi defalarca demeyi değiştirmek zorunda kalan vekiller, bir konuda Başbakan'a karşı olmanın aslında o kadar da tehlikeli bir şey olmadığını görmüş oldular.

Sonunda ölüm yok, anladılar.

En kötü ihtimalle, Başbakanla "yürümeyecekler" artık.

Açıkçası BDP'li vekillerin dokunulmazlıklarını kaldırmazlarsa ne milletin ne de Allah'ın kendilerini affedeceğini söyleyen, buna karşılık Uludere katliamına ses çıkartmamasını hem milletin hem de Allah'ın affedebileceğini zanneden bir başbakanla da kim yürümek ister, uzun vadede her şeye rağmen kendisiyle yürümek isteyen kalır mı ondan da pek emin değilim.

Ha, birkaç "**şamaroğlanı**", tetikçi "**gazeteci**" ve birkaç milletvekiliyle yoluna devam etmeye çalışır, o kadar.

Bu arada yine bizim ışıldaklar aslında Başbakan'ın kimsenin bilmediği, duymadığı muhteşem bir iş üzerinde olduğunu ve aslında herkes bir sussa Başbakan'ın neler neler yapacağını, etrafa ne ışıklar çakacağını anlatıp duracaklardır.

Varsın dursunlar... Onları da nasılsa arşiv affetmez.

Aslında hepsi birer kahramandı

Daha "**Muhteşem Yüzyıl**" ve "**The Simpsons**" şokunu atlatamadan AK Parti İstanbul Milletvekili **Oktay Saral**, RTÜK yasasında değişiklik öngören bir teklif hazırlamış.

Teklifte "**Tarihî şahsiyetlerin aşağılanamayacağı ve olduğundan farklı gösterilemeyeceği**" belirtiliyor.

AKP'nin böyle yasalar hazırlayan milletvekillerine göre Osmanlı'da her şey mükemmel.

Hepsi birer kahraman, hepsi birer adalet timsali... Her biri büyüklerine saygılı, küçüklerine sevgili... Hiçbirinin eline haram geçmemiş, hiçbirinin eline kardeş ya da dost kanı bulaşmamış.

İşin garibi, sonunda bu muhteşem kahramanların katkılarıyla ortaya da böyle bir ülke çıkmış. Bizlere kalan miras, başı dertlerden kurtulmayan zavallı bir ülke olmuş...

Garip... Hem de çok...

Neyse, bir yandan da sevinmek lazım. Teklif AK Parti grubunda kabul görüp TBMM'de onaylanırsa gelecek nesiller bu ülkeyi ne tür bir ecdat yönetmiş, yönetebilmiş öğrenebilecekler.

Olduğundan hiç farklı gösterilmeden...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Peki Akif

Kerem Altan 08.12.2012

Kusura bakmayın günüm olmadığı hâlde araya girip, çok kısa bir şeyler yazıp çıkacağım.

Ama sizleri temin ederim ki tam da günümdeyim...

Konumuz bir “Babîâli efsanesi” olan Akif Beki’nin son günlerde iyiden iyiye artan münasebetsizliği...

Diyelim ki Akif Beki duayen bir gazeteci...

Diyelim ki Akif Beki bu işi en iyi bilenlerden birisi...

Diyelim ki Akif Beki’nin hayatı gazetecilikle geçmiş...

Diyelim ki Akif Beki gazeteciliğin kitabını yazmış...

Diyelim ki güç Kemalistlerdeyken, askerin elindeyken bile doğru bildiğini söylemekten vazgeçmemiş, mücadeleyi bırakmamış, korkusuz bir Babîâli mensubu şu Akif Beki...

Peki, o zaman bu Beki şimdilerde neden mesleğini yapmıyor?

Peki, gazeteciliği bu kadar iyi bildiği hâlde neden bu işi hakkıyla yapmaktan vazgeçmiş bu Beki?

Başbakan’ın her söylediğine **“peki”** demekten, **“emredersiniz sultanım”** demekten, **“eyvallah”** demekten vakit mi bulamıyor herkesten iyi bildiği mesleğini yapmaya?

Yoksa Başbakan’ın avukatlığını yapmaktan mı vakit bulamıyor ustalığını konuşturmaya?

Peki, öyle olsun...

Dilediğini söyle, dilediğini yaz, dilediğine hakaret et, dilediğin kadar kendince lakaplar bul insanlara, dilediğin kadar **“emret başbakanım”**, **“peki başbakanım”** demeye devam et...

Bu dönem geçmez, bu su hiç kesilmez sanıyorsun.

Geçer.

Sizin gibiler pişmanlıkları ve utançlarıyla kalırlar.

28 Şubat döneminde yaptıklarından her fırsatta pişman olduğunu dile getiren **Ergun Babahan**’ın 28 Şubat Darbe Komisyonu’na verdiği ifade her şeyi anlatıyor zaten:

“Halktan kopuk bir yaşam sürerdik.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Zor olan başkanlık değil...

Kerem Altan 13.12.2012

Hatırlayan kaldı mı bilmiyorum ama bizim bir anayasa değişikliği meselemiz vardı.

Hani hepimizi heveslendiren, hayatımızı biraz daha kolaylaştıracak, şu zavallı ülkeyi birazcık daha yaşanabilir bir hâle getirmeye yardımcı olacak.

Ne oldu bizim anayasaya?

Ne oldusu var mı, bu ülkenin vatandaşlarını ilgilendiren yeni anayasa gitti **Başbakan Erdoğan'ın başkanlık hayallerine takıldı kaldı.**

Kendisine başkanlık yolunu açacak düzenlemeler yapılırsa geri kalana da bakılacak işte.

Yoksa ömür billâh "ileri demokrasi" diye bağırıp, hesaplaşıldığı söylenen darbenin anayasasıyla yaşamının utancıyla hayata devam edeceğiz.

İyi de "anlaşma" böyle değildi ki.

Meydanlarda, televizyonlarda ya da balkonlarda hepimizin gözünün içine bakarak aslında insanın önemli olduğunu, eskiden beri bu ülkenin insanlarını ezen, sadece ve sadece devleti koruyan düzenin artık kendi iktidarı döneminde biteceğini söylemişti Başbakan Erdoğan.

Her yere cami dikmekle Müslüman olunmuyor işte, arada sırada verilen sözlerin de tutulması lazım.

Yedi ay önce çalışmalarına başladı TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu. Komisyonun başında **Cemil Çiçek** bulunuyor. AKP ekibinin başında da Avrupa Birliği raporunu yerlere fırlatan **Burhan Kuzu**.

130 maddenin henüz 59'u görüşüldü, bunlardan da sadece 21 tanesinde anlaşma sağlayabildi bizlerin parasıyla, bizlerin hakkını korumak için Meclis'te bulunan vekiller.

O veya bu nedenle anlaşma sağlanamayan maddeler arasında da, **"Temel hak ve hürriyetler", "Din, vicdan ve inanç hürriyeti", "Düşünce ve ifade özgürlüğü", "Eğitim ve öğrenim hakkı" ve "Vatandaşlık"** gibi ülkenin iflah olmaz sorunlarının çözülmesine yardımcı olacak çok önemli maddeler var.

Tabii bu konularda anlaşma sağlanamaması Başbakan'ı fazla ilgilendirmiyor. Onun başkanlık gibi çok daha önemli sorunları var.

Aslında o bir baba şefkatiyle bizlerin iyiliğini düşündüğü için, bizler saf saf Kanunî ile, kürtaj ile, idam ile, "alkollü içki" ile uğraşırken o gece gündüz bizlerin hayatını kolaylaştıracak planlar peşinde olduğu için sadece ve sadece anayasanın başkanlık ile ilgili maddesiyle uğraşıyor.

Zaten Meclis'teki çalışmalar da **"yasama"** başlıklı bölümde tıkanıp kaldı.

Başbakan Erdoğan'ın "meselesi" çözülmeden bize söz verilen yeni anayasaya şimdilik kavuşamayacağımız gibi görünüyor.

Aslında onlar da haklı. Sonuçta iki ay önce değiştirileceği söylenen TSK İç Hizmetler Kanunu'nun 35. maddesi gibi ya da anadilde savunma hakkı gibi değişiklikleri bir türlü hayata geçirememiş bir iktidardan yeni bir anayasa yapmasını beklemek belki haksızlık, belki de o meşhur ışığı ne olursa olsun görememektir.

Onların daha önemli işleri var. Onlar başbakanlarını başkan yapacaklar.

Ne kadar basitmiş aslında. Bunca yıldır bu kadar hayata boşu boşuna yazık olmuş. Meğer Türkiye'nin kurtuluşu Erdoğan'ın başkanlığındaymış.

"Erdoğan başkan, Türkiye şampiyon."

Öyle anlaşıyor ki, Erdoğan öyle ya da böyle bu hayalini gerçekleştirmek için ne pahasına olursa olsun bu konu halledilene kadar ülkeyi eskisinden de beter bir yere çevirmeye devam edecek.

Belki de sonunda istediğini alacak, başkan olacak.

Ama ne olursa olsun, verdiği sözleri tutmayan bir adam olarak anılacak.

keremaltan@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)